

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

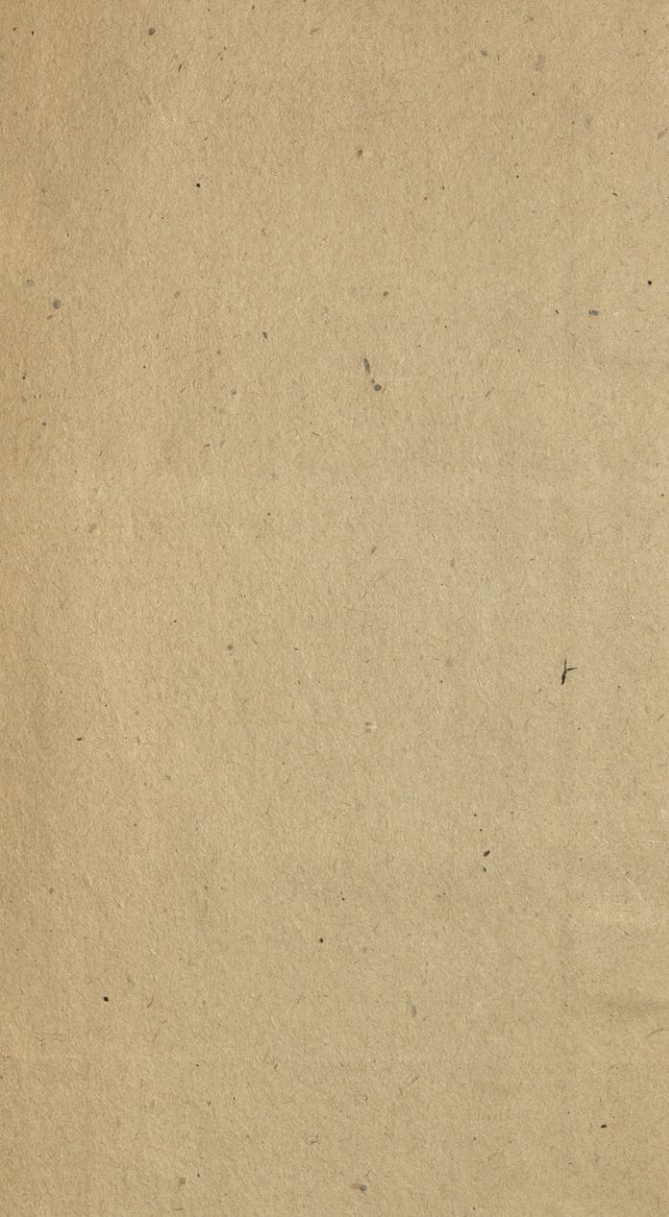
105181

der

VENO
TO

RUDOLF DRUFOVKA

CERKVENO LETO

alj

PESMI Z NAPIEVI

za vse

NEDELE INO PRAZNIKE.

Spisal

ANTON BICHLER,

UČITEL V BELAKU.

V CELOVCU.

Natisnil in na prodaj ima Janez Leon.

1852.

105181

105181

FZC 3405 / 1951

PESMI K' SVETI MEŠI.

PERVA.

Z a č e t i k.

1.

Bog! v prahu pred tebo leži

Te človek, tvoja stvar;

Serce k tebi v nebo derži,

Oči pa na oltar.

Oberni se ti z gnado k nam,

Naše grehe odpusti nam!

Spred tebe ne zaverzi nas,

Nas grešnike nobeden čas!

Ne zaverzi nas

Grešne nobeden čas!

2.

Zapravili smo verbšino

Z tem zgubljenim sinam;

Živeli smo z njemu grešno:

O Bog, odpusti nam!

Nas naši grehi grivajo,

Z' oči solze se zlivajo,

K pobolšenju nam daj pomoč!
Pošli nam tvoje gnade luč!
 Te gnade luč,
 Te božje gnade luč!

3.

Mi vsi smo stvari tvojih rok,
Z gnado na nas poglej!
Nam slabim ti daj moč, o **Bog**!
 Te častiti vselej.
Tebi postav'mo na oltar
Za ofer, en nebeški dar!
To drago kri, katero je bil
Jezus, tvoj Sin, za nas prelil.
 Za nas prelil,
 Tvoj Sin za nas prelil!

H v a l a.

Vse, kar živi na svetu,
 Čest, hvalo Bogu daj,
No njega ime sveto
 Hvali na vekomaj!
Bog Oče, Sin, Duh sveti,
 Peršone tri, en Bog
Vso čest'majo prijeti
 Od vsih vernih otrok.

E v a n g e l j.

Kristusa mi spoznamo
 Moder, resnični Bog!
 'Z njegovih ust imamo
 Te evangelski uk.
 Te navk, vselej te pravi,

Je bil no bo spoznan;
 Kteri ga v serci hrani
 Je srečen kristijan.

V e r a.

1.

Vsigamočni! klečejoče
 Tvoje stvari spoznamo vsi,
 Vselej, da ti naš Bog no Oče,
 Ino vsih reči stvarnik si!
 Tud Jezusa, da je tvoj sveti
 Sin, kter'ga si večno rodil;
 On, od svet'ga Duha spočeti,
 Je rojen od Marie bil.

2.

Te Jezus je iz nebes prišel,
 Da bi on z Bogam spravil nas,
 Naš dolg odvzel in nas odrešil;
 Na križi smert storil ta čas.
 Vstal je, smert, pekel je premagal,
 Zdaj na desnic' Očeta je;
 Ne bo dolgo priti odkladal,
 Žive, mertve soditi vse.

3.

Verjemo, da sveti Duh viža
 Cerkev ino nas verne vse;
 K njegovi milosti perbliža
 Naj te zgrivani grešnik se!
 Na sodni den ak bomo vstali,
 Svetniki pomagajte nam,
 Da bomo na desnici stali,
 Ino v nebese prišli k vam!

Darovanje.

1.

Gospod, naj k tebi pride
 Od mešnikovih rok
 Te ofer! naj se snide
 K tvoji česti, o Bog!
 Naj odpušanje bode
 Naših grehov, no nas
 Reši od vsevse škode
 Zdaj, no na zadni čas!

2.

Iz kruha ino 'z vina
 Se te ofer stori;
 Spomin na tvojga Sina
 Smert, no prelito kri.
 Tiga ofra v nebese
 Duh naj gre pred tvoj tron;
 Enkrat pa naj pernese
 Nam te nebeški lon!

Predčesnje.

1.

Svet, svet, svet zapojemo,
 Svet si Bog naš gospod!
 Z angelcmi hvalo dajmo:
 Svet si Bog sabaot!
 Nebo, zemlja spoznajo
 Tvojo božjo oblast;
 Vsi verni tebi dajo
 Večno hvalo, no čast.

2.

Vsa čest se naj v kup snide
 Zdaj v sercu našimu;
 Tisto dajmo, kter pride
 V imenu božjimu.
 Hozana visokosti,
 Hvalen bodi gospod!
 Po celi širokosti,
 Hvalen bodi gospod!

P o p o v z d i g v a n j v.

1.

Poglej od tvoje visokosti
 Oče! z nebes na te oltar.
 Tu je en ofer vse svetosti
 No tebi nar bolj všeči dar.
 Te dar ino ofer k spominu
 Je bil no bode vsaki čas,
 Križane smertni tvojga Sina,
 Ktero prestal je on za nas.

2.

Ves se je on za nas postavil,
 Je postal naš odrešenik;
 Da bi nas v nebese spravil,
 Je per Očetu besednik.
 Daj Jezus, da tvoje terplenje
 Nad nami zgubleno ne bo!
 Daj nam eno brumno življenje,
 Da pridemo k tebi v nebo,

J a g n e b o ž j e.

Poglej kako preliva
 Jezus iz serca kri!
 Naše grehe vse vmiva:
 To ljubezen stori.
 Vse grehe je proč spravil,
 Na se je vzel naš dolg,
 Pot k nabesam perpravil,
 No mir per teb', o Bog!

O b h a j i l o.

1.

Bog! k tvoji mizi priti
 Se nevreden spoznam,
 Tebe pa zadržati
 Serčne želje imam.
 Potaži moje želje
 Ti ženem duše svet!
 Mojga serca veselje,
 Daj v duhu te prejet!

2.

Sladkost tvoje ljubezni
 Nam vživati pustiš;
 Naših duš vse bolezn
 Ozdraviti želiš.
 Ozdravi dušo mojo,
 Ves greh nji odvzemi;
 Daruj jo z gnado tvojo,
 O Jezus vsmileni.

K o n e c.

Jagne je že zaklano,
 Te ofer je minul;
 Oda bi blo spoznano,
 Kar je Jezus prestal!
 Gospod, per nas ostani,
 Tvoj žegen ti nam daj!
 V tvoji gnadi ohrani
 Ti nas na vekomaj!

D R U G A.

Z a č e t i k.

1.

Velki Bog! tebi služiti
 Pridem človek tvoja stvar,
 Za vse potrebe prositi
 Z mešnikam pred tvoj oltar.
 Z andohtjo, užganim sercam,
 Bog! pred tvojim obličjem
 V nebesa k tebi kličem:
 Oh bodi milostliv nam!

2.

Skoz gnado, ktero duhovnam
 Si, o Bog! za nas odperl
 V letim ofru z tvojim Sinam,
 Kateri je za nas vmerl:
 Ne zapusti nas v grehah!
 Vsliši tvoje cerkve glas;

Hude nagenje u sercih,
Sveti Bog, pagasi v nas!

3.

O Bog! kateri vse videš,
Vse želje no misli veš,
Čez spokorjene se vsmiliš
Ino grehe odpustiš:
Kakor se spove te mešnik,
Tako se obtošim z njim;
Kakor te očitni grešnik
Zgrivan pred tebo klečim.

H v a l a.

O Bog, ki gospodaruješ
Čez nebese ino svet:
Prosim milo, da golvzemeš
Vso čest, hvalo od vsih let;
Da ne ostane v oblakih
Naša štima ino glas!
Daj da se sliši v nebesih
Čest in hvala vsaki čas!

E v a n g e l j.

Vsim pravovernim kristjanam
Je za trošt tvoj navk svet:
Prosimo, da našim dušam
Ne bode nikdar odvzet.
Skoz te nauk vso ljubezen
Nam skažeš sam večni Bog!
Kó se' ma storiti vreden
Teh nebes človeški duh.

V e r a.

Bog! tvoji cerkvi verovam,
 Se vsim dvomam (cviblam) odpovem,
 Dal boš gnado, to zaupam,
 Da se v ljubezni zderžim;
 Da te tvoj sveti, čisti navk
 V mojmu serci obderžim;
 Ino de nobeden pristavk
 K pravi veri ne storim.

D a r o v a n j e.

1.

Bog! vzemi iz rok mešnika
 Za ofer te čisti dar,
 Kteriga v tvoji cerkvi zda
 Položi na tvoj oltar.
 Tvoj Sin, kteriga poslušat'
 Si, o Bog! ukazal nam,
 Je lete ofer odpravlat'
 Zapovedal vsim jogram.

2.

Lete ofer je, nam vernim
 Naša sama, vsa pomoč;
 Lete ofer pernese nam
 K nebeškim zakladam kluč.
 Neizgurntana je milost
 No dobrota proti nam,
 Da se, za našo hudobnost,
 Gorofra Sin božji sam.

3.

Jezus! za tvojo ljubezen
 Zgrivan pred tebo klečim.
 Jez pa tega nisim vreden
 Kar od tebe zadobim.
 Zvesto hočem tebe ljubiti
 Z vsim kar more moja moč,
 T' z pokornim življenjem služiti:
 K temu prosim za pomoč!

P r e d č e š e n j e.

Do tal se hočmo ponižat',
 Povzdignit' svoje misli,
 Ker voljno se je dal križat'
 Te nedolžen Sin božji.
 Tebi k česti hočmo spevlat':
 Bodi češen, Jezus svet!
 Dokler prideš nas prejemat
 Skozi sveti zakrament.

P o p o v z d i g v a n j i.

1.

Skoz vero jez tebe vidim
 V tem kruhu, Zveličar naš!
 Te molim, ino premislím,
 Kar si ti storil za nas.
 O nezrečena lubezen!
 Stvarnik je živež (spiža) za stvar;
 Se iz nebes stori vreden
 Priti tu sem na oltar.

2.

Bog nebeški Oče vsmilan!
 Naj bom milost najdel,
 Kar je tebe Jezus križan
 Visejoč za nas prosil!
 Naj zbriše našo hudobnost
 Nja žlahtne kervi vrednost!
 Naj plača našo pregrešnost
 Nja grenke smerti britkost!

J a g n e b o ž j e.

1.

Želim, da bi lete mešnik
 Po vrednosti Boga v'zil;
 In prosim, da bi jez grešnik
 Leto gnado zadobil:
 Kedar k božji mizi pridem,
 Naj bom en vreden gostnik.
 Jezus, da te vredno prejmem,
 Bodi ti moj pomočnik!

2.

Sebe z dušo in z telesam
 Tebi, o moj Bog! zročim,
 Ino vsim dušnim molitvam
 Mojo prošnjo perdružim:
 Da bodem tudi z tem pridam (nucam)
 No z gnado 'z tempelna šel,
 Kakor se boš Bog tem brunnim
 Skoz te ofer daroval.

K o n e c.

Mili Bog, vsigamogočen
 Jezus, naš odrešenik!
 Ves božjiga duha žegen
 Naj nam da tvoj oblastnik:
 Da nas skoz sveti žegen
 Do sveličanja ravnaš,
 No tam tudi ves potrebni
 Perdelik te zemle daš!

TRETJA.

Z a č e t i k.

1.

Bog! pred tvojim obličjem
 Se tukaj znajdemo,
 Z grivengo, z poniženjem
 Grehov se spomnimo.
 Te ofer je postavil
 Za nja smerti spomin,
 Kteriga je sam opravil,
 Jezus tvoj ljubi Sin.

2.

Iz grehov in slabosti
 Kličemo zdaj na te:
 Oh Oče, ne zapusti
 Nas otroke tvoje!
 Pred tebo smo grešili
 Z grivengo spoznamo;
 O Bog! čes nas se vsmili
 Skoz smert Jezusovo.

H v a l a.

1.

Po vrednosti Stvarnika

Častit' ni mogoče;

Gnada je za človeka,

Da nja častiti sme.

Da bomo po dolžnosti

Častili te, o Bog!

Daj moč naši slabosti,

Da skerben bo naš duh.

2.

Pobožno hočmo peti

Z angelcmi glorio;

U serceh in usteh' meti

Čest in hvalo božjo.

Bog! bili smo sirote,

Pa skoz tvoje dari,

Ino tvoje dobrote

Smo mi žlahtne stvari.

B r a n j e.

Človek se ne zveliča

Le samo skoz prošnjo;

Če ne tud skerbi ima

Spolnit' voljo božjo.

Dokler tisto le vemo,

Ino ne spolnimo,

Nebese si zgubimo,

Pekel zaslužimo.

E v a n g e l j.

Jezus večna resnica!

Ti v naše serce vli,

Kar milost no pravica
 Tvoja od nas želi.
 Da ne le poslušavci
 Tvojih svetih 'vangelj:
 Temuč pridni delavci
 Bomo v dobrim del'.

V e r a.

O hvala bodi dana
 Za naše vere dar!
 Daj, da bo dalj razdjana,
 O Jezus Zveličar!
 Daj, da nam vselej sveti
 Te prave vere luč;
 Po tisti prav živeti
 Bog daj tvojo pomoč!

D a r o v a n j e.

1.

V seb' hočmo zadušiti
 Sovraštvo in ves greh;
 Tebe čez vse ljubiti,
 Vse bližne pa nam glih.
 To naprevzetje naše,
 Bog tebi oframo;
 Tvojo pomoč nam skaži,
 Da to dopolnimo.

2.

Sedaj otroki tvoji, —
 Ti, naš Oče in Bog! —
 V ljubezni in v pokoji
 Te kruh in to vino,

Duše telesa tudi
 Čisto ofrujemo;
 Z tem mešnikom vsi vkupej
 K tebi zdihujemo.

3.

Bog na tvojimu dari
 In žegni vse leži,
 Pred vsim hudim nas vari:
 Tako smo srečni vsi.
 Kar za življenje večno
 Nam tukaj dobro je,
 Z tvojo roko mogočno
 Dodeli dalje še!

P r e d č e š e n j e.

1.

Od zemle se povzdigni
 V nebese ti, naš duh!
 Z angelcmi poj in zdihni:
 Svet si gospod naš Bog!
 Čest ti na visokosti.
 O ti večna svetost!
 Od zemle, 'z globokosti
 Serca no ne le 'z ust.

2.

Jezus! tvoja ljubezen,
 Z ktero si nas ljubil,
 Ti je dala bolečin;
 Smert si za nas storil.
 Sedaj pa spet k nam prideš,
 Ljubezen ponoviš,

Se Očetu ofruješ,
Nja milost nam deliš.

P o p o v z d i g v a n j i.

Otroci božje jeze
Smo poprej mi bili;
Za nas ni blo odveze,
Kakor sam Jezus ti.
Skoz tvojo smert si spravil
Proč greh in vse hudo;
V ljubezen nas postavil
Per večnemu Bogu.

O b h a j i l o.

1.

Dostikrat sim se znajdel
Že per mizi bozji,
Trošt in pomoč sim najdel
Tamo duši moji;
Al sim pa tiste gnade
Vsakbart prav obračal?
Al sim grešne navade
V resnici pokončal?

2.

Jasno moram spoznati,
Da sim uržah le sam,
Nevreden se štimati
Spet biti gostovan:
Ker čednost ni močnejši,
Še ni sovražen greh;
Ker nisim še svetejši,
Jezus! tebi bolj glih.

3.

O Jezus! v duhu špizaj
 Me z kruham angelskim;
 Z tvojo besedo vižaj,
 Da le tebi živim!
 Daj vselej k povečenju
 Te živež vživati;
 Tak bo na zveličanju
 Ne treba zumiti. (cviblati)

K o n e c.

O, žegnaj nas Bog Oča,
 Sin ino sveti Duh!
 Glej, mešnik perporoča
 Tebi nas no naš kruh!
 Naprevzetje in delo,
 Duša in telo,
 Naj bo tvoj žegen melo!
 Daj, da bo vse sveto!

PREMI

K POVSODIGVANJI.

PERVA.

1.

Mi tebe, Jezus! v tem kruhu častimo,
 Ponižno na koleneh te molimo;
 Na te mi verjemo
 Ino zaupamo;

Tebe, o Jezus! čez vse ljubimo;
Vsmili se ti čez nas, Zveličar naš!

2.

Tvoja prežlahtna kri, za nas prelita,
Iz ljubezni k nam vre, v tem vinu skrita.

Prosim z tvojo kervjo

V mi ti dušo mojo,

Ino napolni njo z gnado tvojo,
Da bo tebe, o Bog! hvalil moj duh.

3.

Na naš posledni čas nas ne zapusti,
Vsmili se ti čez nas v sledni britkosti;

To te pros'mo sedaj.

Pošli k jedi tedaj

Svoje meso in kri duši moji,
Da popotva sladko v večnost lahko.

DRUGA.

1.

Bodi nam žegnan, Jezus Zveličar!
Troštar naš, v smerti vsa naša pomoč!

Tebi se oframo

Brumnost obljubimo,

Večno službo.

2.

V prahi ležimo tvoji otroci,
Jezus! odrešeni skoz tvojo kri.
Tebi se ofram, i. t. d.

PESMI

K SVETIMU ŽEGL

PERVA.

1.

Vsi ponižno počastimo
 V zakramenti Jezusa;
 Na koleneh ga molimo
 Našiga Zveličarja!
 Na oltarji on stanuje
 Če ga tudi vidit' ni;
 Živa vera nam spričuje,
 Kar ne vidijo oči,
 (Da v podob' kruhovi živi)

2.

Za svet žegen te prosimo,
 Ljubi Jezus, vsliši nas!
 Z petjam glas k teb' povsdignimo,
 O Jezus, požegnaj nas!
 Daj da tvojga svet'ga žegna
 Deležni postanemo,
 Ino tebe božj'ga Sina
 Enkrat oživat pojdemo
 (Gori u' to sveto nebo!)

3.

Vse stvari naj mu pojejo
 Svet'mu, trojnemu Bogu;

Naj Očetu čast dajejo ,
 Naj zahvalijo Sinu ;
 Svetmu duhu , kter se shaja
 Od obeh od vekomaj .
 Naj se čast in hvala daja
 Večne čase , kakor zdaj :
 (Svet, svet, svet si Bog vekomaj!)

DRUGA.

1.

Svet, svet, zapojmo mi
 Z sercam ino z ustmi!
 Svet Bog Sabaot si!
 Vreden večne časti
 Bog Oče, Sin in Duh sveti!

2.

Svet presvet pojemo ,
 Čest hvalo dajemo
 Tem , ki je prišel k nam
 Z nja rešnim telesam ,
 Sin božji, Jezus Kristus sam.

PESMI K PRIDGI.

PERVA.

1.

Brumni verni kristijani,
V sveti pobožnosti zbrani
Prosimo troštarja,
Svetiga Duha,
Da nam pravo zastopnost da!

2.

O sveti Duh! prosimo te,
Očisti nam naše serce,
Da bode te sad,
Polhen božjih gnad
Našim dušam v zveličanje!

3.

O sveti Duh! ti vižaj nas
Le skoz naših pastirjev glas.
Da bomo zvesti
Veselj dopolnili
Lete božje zapovedi!

4.

O sveti Duh! vžgi nam serca
Da bo navk', beseda božja
U zemli tega
Našiga serca
Pravi, dober sad pernesla!

5.

Jezus je mešnike zvolil
 Namest ljubeznjivih jogrov,
 Da nas vižajo,
 Lepo učijo,
 In pot k nebesam kažejo.

6.

Ako bomo tak živeli,
 Ko uči svet evangeli:
 Nas bode vesel
 Mil Jezus gorvzel,
 V nebesa med zvolene.

DRUGA.

1.

Pridi, sveti Duh! z gnado tvojo,
 Razsveti ti dušo mojo!
 Dodeli nam tvoje dari,
 Pred greham nas vse obvari!
 Pridi, sveti Duh! z tvojmi darmi!

2.

Pridi, sveti Duh! nebeška luč,
 Pridgarju daj tvojo pomoč!
 Vžigaj serce, jezik pelaj,
 Z gnado tvojo ga prav vižaj!
 Pridi, sveti Duh, moč tvojo m' daj!

3.

Pridi, sveti Duh! troštar 'menvam:
 Od nebes na zemljo poslan!

Razsveti vse keršénike ,
 Očisti nas vse grešnike!
 Pridi, sveti Duh! vižaj verne!

4.

Prid', sveti Duh! svetloba božja!
 Tebe želi duša moja:
 Grešno serce omehčaj ti
 Da se prav spokorimo vsi!
 Pridi, sveti Duh! nas razsveti!

5.

Pridi, sveti Duh, k nebesam pot
 Perkaži hoditi od tod!
 Brez tvoje luč' je temna noč.
 Nam sveti vselej tvoja luč!
 Pridi, sveti Duh, naša pomoč!

6.

Pridi sveti Duh! vero, upanje,
 Ljubezen povečaj 'n želje!
 V kriv uk pasti nas ne pusti;
 Ti nas poterdi v brumnosti!
 Pridi sveti Duh, vse te časti.

HVALNA PESEM

1.

Tebi, Bog! mi hvalo damo,
 Za gospoda te spoznamo,
 Za Očeta večniga,
 Ino Boga živega.
 Nebo, zemlja te spoznajo,
 Tebi čest in hvalo dajo,
 (Kerubin no serafin
 Te hvaljo z vsim' angelcim.)

2.

Vsigamogočni Bog je svet,
 Naš Bog sabaot je presvet:
 Svet je Bog Oča stvarnik,
 Svet Bog Sin odrešenik:
 Sveti Duh bodi posvečen,
 Bog naš troštar je posvečen.
 (Nebo ino zemlja je
 Polhena časti božje.)

3.

Vsi apostlni častijo,
 Marterniki te želijo,
 No preroki hvalijo,
 Vsi svetniki ljubijo;
 Sveta cerkev ga posveti:
 Tebi čest Bogu Očeti,

(Tudi Sinu edinemu,
Ino Duhu svetimu.)

4.

Oh Jezus! ti si resnično
Prišel u telo devično;
Si na križi za nas vmerl,
No nebesa nam odperl.
Zdaj sediš pa na desnici
Boga Očeta v resnici;
(Enkrat imaš spet priti,
Žive n' mertve soditi.)

5.

Ti si vreden večne hvale!
Kralj nebeški čez vse kralje,
Čez služebnike tvoje:
Vižaj no poterdi nje!
Ti se z gnado k nam obrni,
Vse hudo od nas odverni,
Da v greh nikdar n' pademo,
No v nebesa pridemo!

6.

Bog! svoj žegen nam vselej daj,
Nas po svoji volji pelaj!
Tebi bomo služili,
Tvoje ime hvalili.
Tebi se perporočimo,
Da to milost zadobimo:
(Na te upamo vsak čas!
O Bog, vsmili se čez nas!)

POKLIC ČLOVEKA^v

1.

Božjo nezgruntano dobroto
 Z celiga serca ljubimo,
 Božjih popolnomost lepoto
 Z ponižnim duham molimo.
 Božji prevsmileni ljubezni
 No milosti nezrečeni
 Skazujmo se vselej hvaležni!
 Človek spoznaj božje dari!

2.

Kdo je meni leto prežlahтно
 No nevmerjočo dušo dal?
 Kdo je tisto tako prečudno
 Z truplam, z počutkam obdal?
 Gospod Bog, te vsigamogočni
 Je dal svojo podobo nam;
 Da bi bili z njem večno srečni,
 Vse stvaril je k pomoči nam.

3.

Poglej, moj duh! proti nebesam
 Katerim je Bog stvaril te;
 Zdihni navzgor tje z čistim sercam,
 Smertniga greha vari se!
 Ti maš pravico v tiste priti,
 Dobrote božje so tvoje.

Zato je hotel Kristus vmreti,
Da je od pekla rešil te.

4.

Bog je nas visoko povišal,
Ker je nas k temu goruzel,
Da bo človek onemu služil,
No nebeško krono prejel.
Tako sim jez njegov služebnik;
Boga tega nar višiga
Ljubi otrok, no ne najemnik,
Verb kraljestva nebeškiga.

5.

Duša hvaležna prav premisli,
Kar tebi Bog prepravil je:
Svetih nebes se ti veseli,
Skoz božjo milost so tvoje!
Sin božji skoz svoje terplenje
Je tu tiste perslužil nam;
Ti skoz čisto, brumno življenje
Stori se vreden nebes sam!

6.

Tam nas Bog hoče večno 'meti,
Kjer bode dobro biti nam;
Tudi vsi mormo tam tje priti;
Božja resnica sveti vsim.
Katolske cerkve učeniki
Nam pot v nebesa kažejo;
Vsi zanemareni grešniki
Pa le nesrečni bodejo.

7.

K božji službi so nam bli dani
 Naši sedajni kratki dni;
 Večnost bomo pa kmal imeli,
 Ktere kraja no konca ni.
 Ak naš čas z greham zamudimo,
 Ogenj no vest bo pekla nas; —
 Božje zapov'di dopolnimo,
 Bog bo naš Bog na večni čas!

ODREŠENJE ČLO- VEKA.

1.

Gospod, vsliši moje vpitje,
 Moje revno jokanje!
 O vsmileno večno Bitje!
 Jez, grešnik, kričim na te.
 Jez sim pak tvoj sin nevredni,
 Ker sim v greh zaljubljen bil;
 Oče, vse ljubezni vredni!
 Bom kaj še milost dobil?

2.

Od pekla si me odrešil
 Skoz tvojo prelito kri,
 Za verba si me postavil
 Kraljestva večne časti.

Tisto sim pa vse zapravil
 Skoz pregrešne življenje;
 Greh sim tebi predpostavil,
 Zaslužil pogubljenje.

3.

Kaj je le meni storiti?
 O preljubi Oče moj!
 Al se smem k tebi verniti,
 Jez nezvest služebnik tvoj?
 Ali bom moral plačati
 Vekoma moj greh v pekli?
 Tamo milo zdihovati:
 Jezus, me ne pogubi!

4.

Veselo, presladko štimo
 Slišim od mojga Boga,
 Kteri kliče ljubeznivo
 Vsakteriga grešnika;
 Nikdar hočem smerti tvoje,
 Temuč, da se spokoriš,
 Deržiš zapovedi moje,
 Se v nebesih veseliš.

ZDIXALEJI K JEZUSU.

PERVI.

1.

O moj Jezus! pred te padem,
 Z petjem zvesto te molim;
 Vse stvari k pomoči vabim,
 Tebe hvalim no častim.
 Neizgruntana ljubezen,
 Z ktero si mene ljubil,
 Si prestal smert no bolezen,
 Da bi le jez rešen bil.

2.

Zbrisal si ti moje grehe,
 Ker si za me kri prelił;
 Verbšino nebeške hiše
 Skoz tvojo smert bom dobil.
 Hočeš moje grehe skriti,
 Ak' vse tiste zapustim?
 Hočeš mi milostliv biti,
 Ako bližnje prav ljubim?

3.

O tako prav terdno sklenem,
 Tebi, Jezus! obljubim,
 Kar si sedaj naprevzemem,
 Deržati, dokler živim:

Po tvoji volji živeti,
Zvesto se potruditi,
Ves čas ti bolj enak biti,
Zoper greh se boriti.

4.

Vselej hočem bit k pomoči
Temu, ki potreben je,
Toljko, kar je v moji moči,
O Jezus! zavolj tebe.
Drugač nisim tega vreden,
Da me ti za ljub' imaš;
Tud hočem biti dovoljen,
Če tud me terpeti daš.

5.

Vse tisto, kar ti sovražiš,
Hočem tud sovražiti;
No vse tisto, kar ti ljubiš,
Hočem tudi ljubiti.
Tebi vižati se dati
So vselej moje želje,
Da bom mogel zoper stati
Vsemu, kar pregrešno je.

6.

Jasno morem pa spoznati,
Da je slaba moja moč;
Da bom mogel to deržati,
Jezus, daj tvojo pomoč!
Kedar pridejo skušnjave,
Tedaj, o Jezus! pomaj,

Da ne padem u težave
Smertnih grehov spet nazaj.

7.

Pomaj v serci pogasiti,
Kakor hitro kaj tali;
Se perložnosti ogniti,
Prej, ko serce greh ljubi!
T'ga, kar greh za sebo pelje,
Daj, da vstrašim se tedej,
Da dobre vesti veselje
Bodem vžival še naprej!

8.

Daj, kedar boš prišel sodit,
Da bomo perpravljeni;
Daj nam v tvoji gnad se ločit,
Na duši ozdravljeni!
Tako bomo prav veseli
U večnost popotvali,
Srečno nebeško d'želo vsi
Z tebo, Jezus! verbali.

9.

O Zveličar! kedar prideš
Na velk den zveličanja,
Da nas tje sebo popelješ
Kjer ne bo več terplenja:
Tam bomo vselej veseli,
Skoz tvoje zasluženje,
Večno, aleluja! peli,
Tebi, Jezus! češenje.

DRUGI.

1.

Jezus! ti moje življenje
 Jezus! ti moja sladkost;
 Mojga serca zaupanje,
 Brez tebe je vse grenkost.

Jezus! moje veselje,
 Tebe ljubiti vsele
 So mojga serca želje.

2.

Kdo me bo od tebe ločil,
 Ki si ti dobrota vsa?
 Vse moči sim tebi zročil
 Duše ino telesa.

Alj mi daš vsiga dosti,
 Alj pustiš u revnosti:
 Hočem tebe ljubiti.

3.

Ti si, Jezus! mene ljubil
 Prej da je svet stvarjen bil;
 Greh bi bil me scer pogubil,
 Vunder sim milost dobil.
 Jz nebes si dol prišel,
 Mi odrešenje delil,
 Prej da sim tebe prosil.

4.

Skoz tvoje božje besede
 Ino sveto življenje

Kažeš nam resnične steze,
Pravo pot v zveličanje.
Z tvojim britkim terplenjam
Si Jezus! zaslužil nam
Sedež u nebesih tam.

5.

Tebi, Jezus! ni blo dosti,
Da si kri prelil za nas;
Hočeš še per nas ostati
Do kraja sveta ves čas.
V tem svetim zakramenti
Se nam pustiš vživati,
Tvojo sladkost čutiti.

6.

Ker nas, Jezus! tako ljubiš,
Kdo ne bo ljubil tebe?
Vsakimu se nam ponudiš
No vsak'ga kličeš k sebi.
Kdor je žejen, kličeš ti,
Pridi k meni, ino pi
Z vrelca moje milosti!

7.

Tvoja milost ni pustila
Nam iti v pogublenje;
Je svetnikom pomoč dala
Prit v večno zveličanje.
Kdor bo v te zaljubil se,
Tisti pojde v nebese,
V ktere ti nas vabiš vse.

TRETI.

1.

Sedaj mi vzdignimo veseli glas,
 Jezusa hvalimo z petjem ves čas,
 Ker to je naša velika dolžnost
 Jezusa hvaliti, večno svetost.
 Nebes ino zemle kralj čez vse kralje
 Vse časti vreden je, no večne hvale;
 Skoz nja so stvarjene vsevse reči:
 Vse ma ga hvaliti z cele moči.

2.

Jezus, razsveti nam naše serce,
 Da bomo z veseljem častili te,
 Da vsak, kateri je z greham obdan,
 Daj, da bo od tvoje milost' užgan!
 Da bi zapustili grešne navade,
 Tebi prav služili, Jezus! daj gnade,
 Da bi bli tvoje hvaležne ovce,
 No tebe ljubilo naše serce.

3.

Jezus! Zveličar moj, tebe častim,
 Zvesti služebnik tvoj biti želim.
 Z greham sim žalil te, jasno spoznam;
 K pravi pokori se sedaj podam.
 Daj nam dopolniti lete dolžnosti:
 Tebi prav služiti v resni brumnosti,
 Daj k vsej pravici nam vroče želje!
 O, mili Jezus! to prosimo te.

4.

Kar k tvoji česti je, to nam pomaj,
 Skerb ino veselje, Jezus, nam daj!
 Tedaj razsvetleni z gnado božjo
 Bomo dopolnili voljo tvojo.
 Dokler popotvamo večnosti proti,
 Da se vsi znajdemo na pravim poti;
 No da perpotvamo na tisti kraj,
 Kjer tebe najdemo, Jezus nam daj!

5.

Le proč goljufen svet, tvoja slepost!
 Ki terpi kratko let tvoja sladkost.
 Kar sedaj sladko je, v kratkim peče;
 Jezus je veselje duše moje.
 Kteri bo Jezusa prav serčno ljubil,
 Gotov je tistiga, kar je obljubil:
 Kedar bo časniga življenja kraj,
 Bo duša vživala tam sveti raj.

JEZUS NAŠ^v TOLAZ^v V TERPLENJI.

1.

Mili Jezus! ti nar slajši,
 Si moj trošt no veselje;
 Moji križi so lehkejši,
 Kedar spomenim na te.

O da bi velikokrat se
Opomnil na martre tvoje!
Jez bi se križov ne bal,
In se njim volno podal.

2.

Kedar človek na tem sveti
Kaj preganjenja terpiš;
Moraš u vbožtvu živeti;
Alj dolgo bolen ležiš:
Tedaj vse svoje težave
Postavi pred oči svoje,
Da nebeški paradiž
Boš zaslužil skoz tvoj križ

3.

Leto si vzemi prav k serci:
Jezus je še več prestal
Ino prav ponižno reci:
Jez sim vreden teh težav!
Je še Jezus terpel križe,
Je bil martran na vse viže;
In jez bi ne bil nikdar,
Ki sim ena grešna stvar?

4.

Če nam Jezus pošle križe,
Nas ravno za ljub ima;
Skozi to mi gremo bliže
Veselja nebeškiga.
To zamormo ja spoznati,
Da je bolji, kakor zlati,

Z tebo, Jezus, terpeti,
In v božji gnadi vmreti.

5.

Vselej voljen hočem biti,
Karkoli pošleš čez me;
Za tebo moj križ nositi
Zatajiti sam sebe.
O Jezus brez tvoje gnade
Slab človek spet v grehe pade!
Ljubi Jezus! prosim te,
Z svojo gnado vižaj me!

6.

Da ovčica ne zablodim
Râz te pravi pot na kraj,
Serčno tebe, Jezus, prosim:
Bodi moj pastir vselej!
Ti moje serce omeči,
Da bom všeč ti u ljubezni;
Da čez vse ljubim tebe,
Kakor dolžnost moja je.

7.

Kedar bode se perbližal
Ta življenja krajni čas:
V dolini velikih težav,
Jezus, ne zapusti nas!
Daj mi tedaj srečno vmreti,
No k tebi v nebesa priti:
Da se bom tam veselil,
Tebe hvalil no častil. —

PESMI

K ČASTI DEVICE MARIE.

PERVA.

1.

K tebi, oh Maria,
 Mati te milosti!
 Zdihujemo seda
 Mi v naši revnosti.
 Zvolil te je sam Bog,
 Pomagat nam z nadlog.
 Kir te časti
 Našel bo vsmilenje
 Pomoč, polajšanje
 V nevarnosti.

2.

Čas življenja mojga
 Spoznam, da sim grešil,
 Ino Sinu tvojga,
 Na nove razžalil;
 Zdaj iz serca mojga
 Gre velka grivinga
 Ker sim falil.
 Prosi Boga za me,
 Da mi bo grehe vse
 Spet odpustil.

3.

Bojim se večnosti:
 Pomagaj Maria!
 V veliki pregrešnosti
 Teči duša moja,
 Ti polhna gnad' božje;
 Vse grešne navade
 Raztergaj mi:
 Da pobožno živim,
 No srečen pot storim
 Prot večnosti.

4.

Prosi, o kralica
 Za detete tvoje;
 Vzemi gor, devica
 Nas otroke svoje!
 Serce polno žalosti,
 Strašne obvpilivosti;
 Vest me teži!
 Pa upa milosti,
 Kter k tebi v žalosti
 Sem perbeži.

5.

Kedar le prišel bo
 Posledne ure čas,
 Sovražnik moč svojo
 Napenjal bo čez nas:
 Mogočna devica
 Bodi pomočnica! —

Nas brambaj ti,
Kedar te merzli put
Nam bo že kazal pot
Prot večnosti.

DRUGA.

1.

Ti si mati te milosti,
Bod češena, kralica!
Ti si trošt v naši revnosti,
O Maria devica!
K tebi, o mati, kličemo
(Z ustmi k tebi zdihujemo.)

2.

Skaži se, mati vsmilena!
Nas otroke oskerbi,
No prosi za nas Jezusa:
V svoj' varstvo nas zagerni!
Né zaverzi naše prošnje,
(Vsmilena mati! skaži se)

3.

Temu pregrešnemu svetu
K živlenju si rodila,
In za voljo nas grešnikov
Tudi mati postala,
Bodi ti naša srednica
(Per Jezusi besednica!)

4.

K nam oberni tvoje oči
 Od nebeškiga trona;
 Nas ne zapusti v revnosti,
 Bodi mati vsmilena!
 Kedar bode življenja kraj,
 (Tedaj nam v nebese pomaj!)

TRETJA.

1.

Daj v serce noter te želje,
 Oh Maria, vsak den prit!
 Vsi imejmo to veselje
 Mario vredno častit!
 Za mater iz med vsih zbrana,
 Je revnim k pomoči dana;
 Se sviti kakor sonce!
 Z zvezdami kronana je.

2.

Nobena ni tako sveta,
 Kakor je ona sama,
 Brez vsiga greha spočeta,
 Tudi madeža nima.
 Bogu nar bolji dopade,
 Polhena je božje gnade;
 Vsa žlahtna ino sveta,
 Vso lepoto 'n cest ima.

3.

Peklenski kač' glavo sterla,
 Pekel je premagala;

Nebese nam odpirala,
 Nas vse pomilostila.
 Kar je Eva nam zgubila,
 Je Maria zadobila:
 Nam rodila Jezusa
 Našiga Zveličarja.

4.

Tavženkrat bodi češena
 Oh Maria zvolena!
 Mila! v te je zaljublena
 Tudi vsa duša moja.
 Serce se hoče mi vneti,
 In od ljubezni zgoreti,
 Maria! zavolj tebe,
 Kedar se spomnim na te.

5.

Vsi angelci no svetniki,
 In vse nebeške moči;
 Karkoli je na tem sveti,
 V tvoji svetosti stoji.
 Veselo tebe častimo,
 In zaupljivo prosimo:
 Grešniki smo nevredni,
 Stori nas spet vredne ti!

ŠTERTA.

1.

Sedaj mi vzignimo
 Veselo štimo

Mario hvalimo ,
 Ino častimo !
 Maria devica ,
 Mati Jezusova ,
 Je gnade polhena
 No dobrotliva.

2.

O mati prelepa
 In ljubezniva !
 V tebi res vsa božja
 Milost prebiva.
 Maria presveta ,
 Hči Boga Očeta ,
 Si brez vsa madeža
 Bila spočeta !

3.

Maria , svetiga
 Duha nevesta ,
 Tega nar manšiga
 Greha si čista.
 Kar je božjih stvari ,
 Saj lepšiga de ni ,
 Kakor rožica si
 Le Maria ! ti.

4.

Ti z tvojo lepoto
 Nebese lišpaš (ciraš) ,
 No z Sinkam Jezusam
 Cel svet podpiraš ;

Čez kore angelske
 Je Bog povišal te;
 Nebeška kralica
 Imenuješ se.

5.

K nebeškim zakladam
 So dan' ti kluči,
 Prideš nam grešnikam
 Rada k pomoči.
 Ti nas ne zapustiš;
 Vselej za nas skerbiš,
 No naše dušice
 V nebo loviš.

6.

Pomaj nam grešnikam
 K pravi pokori,
 In pridi k trosti nam
 U sledni uri.
 Maria! tisti čas,
 Ti ne zapusti nas,
 Ki bojo ločile
 Se duše od nas.

PETA.

1.

Češena si Maria,
 Hči Oča nebeškiga,
 Mati Sinu božjiga,
 Nevesta Duha svet'ga!

Oh Maria prečista,
 Si brez vsiga madeža:
 Vsliši nas!
 Vsmili se Maria!

2.

V tvoje varstvo perbežim,
 O kralica vsmilena!
 Tebi se perporočim,
 Devica dobrotliva!

3.

Ti si špegel čistosti,
 Mati ino devica!
 Ti si gospa milosti,
 Ti zgodna denica!

4.

Milost tvojo v serce vli,
 V serce tega grešnika,
 Kateri v grehih živi,
 Slabiga keršenika!

5.

Obvari me pred hudim;
 Prosi za mene Boga,
 Da se od grehov zbudim,
 Življenja pregrešniga!

6.

K tvoji službi vse podam
 Za en ofer na oltar,
 Tebi k česti kar imam:
 Vzemi od mene te dar!

7.

Maria, moja mati
 No nas vsih vernih otrok:
 Prosim, milost češ dati
 Iz svojih maternih rok!

8.

Sedaj veselo stojim
 Z tebo, sveta Maria!
 Ker ti služiti zlo želim,
 Mati preljubezniva!

9.

Skozi tvojo milost velko
 Vsliši moje prošnje zda,
 Ktere iz serca gredo
 Tvojiga služebnika!

10.

Si prava morska zvezda,
 Lepši ko svitla luna,
 Od Boga izvolena
 Si brez greha spočeta!

ŠESTA.

1.

Ker moj pregrešni stan
 Prav preišlujem:
 Z strahom sim jez obdan,
 Da že cagujem.
 Preveliko sim grešil,

In Boga močno serdil
Za to sim grešnik jez
To gnado zgubil.

2.

Pomagaj Maria,
Čista devica.
Bodi mati moja
No besednica!
Skaži meni vsmilenje,
In prosi Boga za me,
De mene grešnika
Spet goruzeme.

3.

Mati te milosti!
K tebi zdihujem,
Zavolj pregrešnosti
V sercu žalujem.
V velikim strahu živim,
Božje sodbe se bojim:
Zato milost tvojo
Na pomoč išem.

4.

O mati prelepa,
Čista ljubezen,
Terpi bolezen:
Vest mene močno peče,
Božja milost se reče.
Peklenski volk mene
Požreti hoče.

Revni, objokani
 K teb' perbežimo,
 Žalostni ubogi
 Sami rečemo:
 O vsmilena devica!
 Ojstra je ta pravica!
 Pred katero se boji
 Moja dušica.

6.

Sprosi, oh Maria!
 Od svojga Sina,
 Če bo kraj življenja,
 Da nam zanaša.
 Pomagaj nam v revnosti,
 Zdaj no v smertni britkosti;
 Daj Boga gledati
 V skrivni večnosti!

PESMI

OB KVATERNIH NEDELAH.

PERVA.

1.

Moj Bog! mi verjemo na te,
 Da si edin v naturi,
 Stvarnik nebes ino zemle,
 In si v peršonah trojni.

Vse, kar si nam razodel ti,
 Večna modrost, resnica;
 Kar tvoja cerkev nas uči:
 Verujemo brez dvoma.

2.

Bog! mi terdno zaupamo
 Od tebe zadobiti,
 Vse, česar potrebujemo,
 Tudi v nebesa priti.
 Ker si mogočen ino zvest,
 Nez'gruntano dobrotliv; —
 Tvoj sin je terpel za cel svét, —
 Nam daš, kar si obljubil.

3.

Čez vse mi ljubimo tebe
 'Z celiga našga serca;
 Ker si zavoljo sam sebe
 Česti vredna dobrota.
 Ljubimo naše bližnike
 Vse, o Bog! zavolj tebe,
 Ker vkažeš jih ljubiti
 Ravno, ko same sebe.

4.

Bog iz ljubezni do tebe
 Me 'z cel'ga serca griva,
 Da sim kedaj razžalil te, —
 Oh kaj sim stvar storila!
 Bog! z tvojo milostjo od zdej
 Se nima več zgoditi;

Jez hočem rajši vmreti prej,
Ko tebe več žaliti.

DRUGA.

1.

Mi smo se dones vkup zbrali,
Da bi Bogu darovali
Lete ofer svete meše
(Za nas, no za verne duše.)

2.

Tu hočmo zvesto moliti,
Prav z pobožnostjo častiti,
'Z cel'ga serca no z resnico
Hvaliti sveto Trojico.

3.

Vsi angelci no device,
Svetniki ino svetnice
Bogu čest in hvalo dajte!
Nja častiti nam pomajte!

4.

On se tu pred nami svetí
Tamkaj v svetim zakramenti;
In se da na vižo čudno
Našim dušam za'no hrano. (špižo)

5.

Kateri ga hoče vživat',
Mora svoje grehe zgrivat;

Tistih se prav spokoriti,
Po tem k božji mizi iti.

6.

Sedaj grešnik prav se zgrivaj,
Tvoje grehe v solzah vmivaj;
Prosi ti za odpušanje,
In zapusti grešno djanje!

7.

Hitro k Jezusi peteci,
In z ponižnim sercam reci:
Jez tebe ne bom več žalil,
Temuč le častil no hvalil!

8.

Mili Jezus! prosim tebe,
Daj nam tvoje svete gnade:
Srečno živeti no vmreti,
In k tebi v nebesa priti!

9.

Kakšen trošt ino veselje
Bojo naše duše 'mele,
Ak bojo na večne čase
Vživale nebeške šace!

TRETJA.

1.

Hval'te angelci,
Hval'te svetniki,

Hvalte device,
Hval' te svetnice
Ta gospoda vsih stvari
Za njega dari!

2.

Tebe, večni Bog!
Zahvali moj duh
Za tvoje dari.
Pomoč vsih stvari!
Na kolene zdaj padem
Pred tvoj'm obličjem.

3.

Veliko nadlog
Si vsmileni Bog!
Od mene vernil,
Zvesto me branil'
O Bog! tebi ni dati
Česti zadosti.

4.

Veliko ljudi, —
Perletni mladi
V nadlogah tiče
V revnóstih leže;
M'ne pa milo varovaš,
In mi zdravje daš.

5.

Spoznajmo, stvari!
Nja lastne dari:

Od začetka sveta
 Do sdanja leta
 Zderži milost nebeška
 Vsak'ga človeka.

6.

Hval'mo gospoda
 Ker milosti da!
 Nja edin Sin sam
 Pride na svet k nam;
 Od Marie je rojen,
 Nam k troštu poslan.

7.

Kar Zveličar naš!
 K ofru ti terjaš (pogerjaš):
 Leto smo volni,
 Tebi, Bog večni!
 Sedežu vse svetosti
 Za dar prenesti.

8.

Mili Jezus naš!
 Vzemi ti od nas
 Vso čest in hvalo
 Za to težavo,
 Ktero si tedej terpel
 Ko si nas rešil.

9.

Sveti Duh troštar,
 Ti serca vižar:

Nikolj ne pusti
 Me v grehe pasti,
 Da bom vselej čist, vesel
 Tebi večno pel!

10.

Večni, trojni Bog
 Oče, Sin svet Duh!
 Zvesto te molim
 No vselej častim.
 Prosim te dobrota vsa,
 Daj m' tam nebesa!

ŠTERTA.

1.

O grešnik, kaj bo še enkrat z tebo,
 Ker v grehi živiš, se ne spokoriš?
 Ura bode prišla, se tebi ne zdi,
 Boš pa moral iz tega sveta iti!

2.

O grešnik, kaj se tebi le zdi?
 Kaj poneseš z t'bo pred sodbo božjo,
 Dokler ti še tako prevzetno živiš?
 Koj varji se, da duše ne pogubiš!

3.

Kaj tebi pomaga posvetna čest,
 Ker boš enkrat nesrečen 'z sveta vzet?
 Stvarjen si bil za večno zveličanje,
 Pojdeš pa le u temno pogublenje.

4.

O grešnik, enkrat boš dobro spoznal,
 Kako bi ti zdaj živeti imel!
 Pa tedaj bo že malo prepozdi,
 Za pokoro delat' pa časa več ni.

5.

O Maria, ti čista devica,
 Bodi vselej moja pomočnica!
 Da se storim prost svojih grehov, pomaj,
 Prej ko bode mojiga življenja kraj!

CERKVENO LETO.

PESMI

ZA SVETI ADVENTNI ČAS.

PERVA.

1.

Čudna previsoka,
 Velka in mogočna,
 Lepa no ljuba nebeška gospa,
 Ktero na večni čas
 Hvalil, častil bom jaz:
 Tvoja bo duša in telo moj glas,

Moje življenje,
 Vse zamoženje,
 Vse, ja vse, kar jez 'mam no posedim,
 Tebi, Maria! z veseljem zročim.

2.

Ti si čista, lepa
 Kakor ena rož'ca,
 V tebi, Maria! je vsa lepota;
 Per tvoji žlahtnosti
 Se znajde vs'ga dosti.
 Vse kar se čedn'ga mora zmisliti,
 Vsi tvoji dari
 So prav zvoleni;
 Ti si devica tako spoštena,
 Da si sam'ga Boga vredna bila,

3.

Dokler si vsa čista
 Brez vsiga madeža,
 Si ena hči nebešk'ga Očeta;
 Tudi te Sin božji
 V svoji mogočnosti
 Tebe za mater no gospo časti.
 Da bi gmerala
 Se tvoja hvala!
 Je te sveti Duh k nevesti izbral,
 In božjo gnado je tebi čezdal.

4.

Deržina nebeška,
 O mogočna gospa!

Je za Bogam tebi podveržena.

Ti si ta kralica,

O čista devica,

Nebes ino zemle cesarica

Angelci pojo

Čez vse te hval'jo,

Hvalijo, vpijejo z štimo glasno,

Te svojo gospo večno častijo.

5.

Sonce tebe pozna,

Se tebi poniža;

K nogam ti pade ta lepa luna,

Tvojo glavo odba,

In tebe poviša

'Z teh svetlelih zvezdec storjena krona.

Vse to stvarjeno,

Kar je na sveti,

Vse kar nebo ino zemlja derži :

Vse mora tebi poddano biti.

6.

Ti si izvolena,

Ja si postavljena

Od Boga vsim ena pomočnica;

Ti si perbeženje,

Ti tud odrešenje

'Z našeh nadlog, no našeh rev! ja

Od vse nevarnosti

Moraš obvarvati.

Vse sovraženje premagaš tud ti,

Ktero čez nas vstane grešne ljudi.

7.

V tej revni dolini,
 V naši nevarnosti
 Kličemo k tebi: Maria pomaj!
 Kedar nam se duša
 Loči od telesa:
 Prosimo perstopi, pomaj nam v te kraj,
 Kjer bomo mogli
 Vsi skupi zbrani
 Častiti, hvaliti, Maria! z tebo
 Na vekomaj presveto Trojico.

DRUGA.

1.

O, nebesa! nam rosite
 Letiga pravičniga,
 Ve megle tu sem dežujte
 Od Boga poslaniga;
 Odpri se ti zemlja gore,
 Pusti nam videti skore,
 (Tistiga sveti obraz,
 Kteri bo odrešil nas.)

2.

Le tako so zdihovali
 Ti sveti patriarhi,
 Obljubo perčakovali
 Pobožni no verni vsi.
 Prišel je tisti srečni čas,
 Bog je vslišal njih prošnje glas;

Dal je nam Sinu božja
Skoz moč Duha svetiga.

3.

V Nacaret k eni devici
Je bil Gabriel poslan.
Ta je vredna po pravici,
Da je oni angel dan,
Kter je ji to čest oznanil,
Kako jo bo Bog ohranil,
Da devištvo ne zgubi,
Da Sinu Boga dobi.

4.

Angel začne jo častiti:
Maria si češena,
Gospod hoče v tebi biti,
Si milosti polhena;
Žegnena si med ženami,
Obljublena že Adami,
Sina boš ti rodila,
Bode Jezus imenvan.

5.

Maria k angelci pravi:
Jez pa moža ne spoznam.
Angel ji proti postavi:
K tebi pride tisti sam,
Kterimu je vse mogoče,
On vse stori, kar le hoče.
Te sveti 'z tebe rojen
Bo Sin božji imenvan.

6.

Kako hitro je izrekla,
 Gospa naša Maria:
 Poglej jez sim ena dekla,
 Božja volja je moja!
 Sveti Duh je obsenčil,
 Nje svetost z tem bolj poterdil.
 'Z svete devične kervi
 Božje človeštvo stori.

7.

Jezus! sonce te pravice
 Od Marie rojen nam,
 On razsveti vse temnice:
 Svét no den sta prišla k nam.
 Bratje, sestre o ne spimo,
 Da nebese ne vmudimo!
 Delajmo ko po dnevi!
 Večnost pride, časa ni.

TRETJA.

1.

Ave lepo ime,
 Maria se zreče!
 To je govoril sam posel 'z nebes,
 K' je na zemljo poslan
 Noter v judovsko stran,
 Eni devici oznanit to čest:
 Češena vselej si!
 Vse gnade so v tebi,
 Tvoj Sin bo rešil ves zgubljeni svét.

2.

Tako se ne zgodi,
 Maria govori,
 Sinka ne bodem rodila na svét.
 Devišтво ohranim;
 Tega jez ne zgubim,
 Rajši pa hočem pustiti te svét.
 Moža tud ne spoznam,
 Te svét nič ne štimam;
 Bogu sim črez dala devični stan.

3.

Ave Maria ti,
 Nič se ti ne zgodi!
 Bog je te zvolil od vekoma že.
 Če tud Sinka rodiš:
 Devišťvo ne zgubiš:
 Sveti Duh pride od nebes čez te;
 Ravno ko sončni šejn
 Bode tvoj Sin rojen,
 Vunder hraniš tvoje čisto serce.

4.

Hitro in ponižno
 Da odgovor na to:
 Nekaj Bog meni z meno storiti,
 Vselej sim jez božja,
 Zvesta služabnica;
 Vunder t'ga ne morem zastopiti.
 Prišla sim na te svet,
 Kakor te rožen cvet;
 Tako hočem živeti no vmreti.

ŠTERTA.

1.

Ponižno, veselo
In andohtlivo
Premislit' želimo
To skrivnost božjo.
Novo oznanilo na zemljo z nebes
Je pernesel angel Marii za res.

2.

Maria se vstraši
Svitlobe nočne,
Se začudi, pravi:
Kaj pride iz te?
Duri ino okna zaperte so vse,
No kdo mene draži v molitvi sede?

3.

Ne boj' se, Maria!
Angel govori,
Si gnade polhena,
Sam Bog te časti.
Ti bodeš spočela, rodila Sinu,
Po katerim želuje zemlja in nebo.

4.

Maria je djala:
Kak' se zgodi ta,
Kir nisim poznala
Nobenga moža?
Ofrala sim dovištvo večnim Bogu,
Živeti pravično do smerti tako.

5.

Gabriel, posel nebeški
 Še več govori:
 Gospod Bog mogočni
 Vse lahko stori;
 On te je že zvolil za mater svojo,
 Milost ti dodolil skoz tvojo prošnjo.

6.

Jez t'ga ne zastopim
 Z pametjo mojo,
 Kaj gospod Bog meni
 Storiti z meno.
 Jez nisim vredna ga spočeti Sinu,
 Moje serce gor ofram večnim Bogu.

7.

Sin božji bo prišel,
 Od nebes na tla,
 Per tebi prebival,
 Čista devica!
 Maria daš voljo? zadosti bo to,
 Ta božja beseda postane meso.

8.

Maria ponižna
 Zdihuje v nebo;
 Po tem angelu da
 Odgovor tako:
 Jez sim ena dekla gospoda mojga,
 Zgodi se po volji večniga Boga!

9.

Angel zahvali se
 Marii lepo,
 De voljo storila je
 Večnimu Bogu.

Slovo od nje vzeme, vnebesa zleti,
 Tukaj oznanuje te velke česti.

10.

Amen! je resnica
 Leta pesem vsa.
 Česti, hvale vredna
 Si ti Maria!

Maria je spočela božjiga S'nu,
 Je razveselila zemljo in nebo.

NA PRAZNIK ČISTIGA SPOČETJA MARIE.

1.

Z veseljem se moje usta odprite!

Marii k česti

Z andohtjo zvesti

Lepo zapojte,

Jezik no žnabli! ji čest oznanujte,

Zakaj je ona

Gnade polhena:

Jo povišujte! —

Čez vse stvari božje je povišana;
 Bog je zvolil jo
 Za mater svojo
 Že od vekoma.

2.

Z milostjo božjo je bila vunvzeta:
 Njo greh Adamov
 Ni omadežal,
 Pred tem je skrita.

Od Boga zvolena, no celo sveta,
 Brez madeža
 Je Gospa naša
 Bila spočeta:

Kakor ta lepa zjuterna denica
 Je goreprišla
 In je pernesla
 Pismo od sonca.

3.

Ti si Maria! nar lepši stvar božja:
 Brez ternja cvetiš,
 V čednostih dišiš
 Bela lilia!

Božje dopadenje je duša tvoja
 Narbolj popolna,
 Celo pohlevna
 Zjuterna zarja!

Si ravno taka, kakor prav 'maš biti,
 Da smeš samiga
 Sinu božjiga
 Na svet roditi.

4.

Ti si Maria! nebes vratarica;
 U tvojmu rojstvu,
 No po tistimu
 Čista devica
 Bogu perjetna angelska Kralica.
 Saj je dala ti
 Sedež per sebi
 Sveta Trojica.
 Mi k tebi kličemo, da za nas prosiš:
 Tvoj žegnani sad
 Tebe vsliši rad
 Vsmileni Jezus.

5.

Ti si začetje našiga veselja,
 Povsod duhovna,
 Svetosti polhna
 O hiša zlata!
 Ti si ta škrinja miru ino sprave;
 Pomaj nam tudi
 Vselej deržati
 Božje postave!
 Da prostvoljno ne bomo več grešili,
 Ampak per tebi
 Na večne čase
 Se veselili.

NA TRETJO NEDELO V ADVENTU.

1.

Pridite, da gremo v pušavo seda!

Tam bomo najdlji ena sveta moža.

Kakor stoji v pismi:

Od nja se bere,

Da je poln svetosti

No milost' božje.

2.

Judi so vprašali: de bi bil spoznan,

Al' si ti Elijaz, ali Kristus sam?

Jez nisim Elijaz,

Kristus tudi ne;

Sim te vpijoči glas

U pušavi le.

3.

Sveti Joanez, je zvest učenik nam,

Od Boga poslan no v pušavo peljan.

Nja živež je rosa

Pitje je voda,

Obleka 'je koža,

Postelj ta zemlja.

4.

O sveti Joanez, pušavnik si ti,

Sam Bog te časti ino tudi ljudi.

V maternim telesi
 Si ti že bil svet,
 No v tvojmu življenji
 Bogu dopadeč.

5.

O sveti Joanez! nam pot pokaži
 V nar večji potrebi k pravi pokori,
 De bomo spoznali
 Vse božje dari,
 No Boga častili
 Ravno kakor ti.

6.

Joanez je sklenel življenje sveto,
 Bog ga je poklical u sveto nebo.
 Tamo sedaj vživa
 Z Bogam veselje,
 O sveti Joanez,
 Pomaj nam k sebi!

7.

O sveti Joanez, na posledni čas,
 Kedar mormo vmreti, ne zapusti nas!
 Bog vselej rad vsliši
 Vse tvoje prošnje,
 Ino nam dodeli
 Tud zveličanje.

BOŽIČNE PESMI.

PERVA.

1.

Začudi se ves voljen svet
 Kaj hočmo le začeti?
 Naš jezik ne more preštet',
 Ne božjih dobrot zreči.
 Sedaj se to nam zgodi,
 Kar zgruntat mogoče ni.
 Kaj storiti?
 Veseliti
 Se 'mamo vsi!

2.

Spomni človek, se začudi,
 Kar nam sam Bog dodeli!
 Nič želeti alj prejeti
 Kaj več'ga bi ne mogli:
 Bog 'z nebes na revni svet
 Je prišel, de b' moral vmret.
 Za nas križe
 Na vse viže
 Terpet' hoče.

3.

Spomni dalje, kaj leto je?
 Na sveti še ni bilo:
 Iz naj čistejši device
 Je večni Bog telo.

Bog, k' vsigamogočen je,
Postane slabo dete.

To oznani:

Bog je z nami,
'Z nebes pride.

4.

Stvarnik nebes ino zemle
Sin postane: se čudi!
Zapovednik čez reči vse,
Kter'ga visokost zreč' ni,
Vselej vsigamogočen
Je u štalci rojen,
V jasje podjan;
In z terplenjam,
Vboštvam obdan.

5.

On svoje matere Oča
Nje Sin grata: čudi se!
Mater 'ma; očeta nima,
Sam Bog človek postane.
Bog, ki je od vekomaj,
Je začel živeti zdaj,
De b' živeli,
In imeli
Nebesa mi.

6.

Tako je svojiga stvarnika
Ta devica rodila;
Ta prelepa, vselej čista,
Svet'ga Duha nevesta

Prečudno je rodila
 Svojga Sinka brez moža:
 Mati bode
 Brez vse škode,
 In madeža.

7.

Sedaj, kristijan moj ljubi,
 Premisli prav te tvoj stan!
 Naj več k temu čas si vzemi,
 Da položiš vse na stran,
 Kar tebe nazaj derži,
 Da tvoja vest čista ni.
 Po dolžnosti
 Greh zapusti;
 To stori ti!

DRUGA.

1.

Hitro tecite, se ne mudite!
 Sedaj v Betlehem idite!
 Čudne reči tamo godijo se,
 Da še nihčér za nje ne ve.
 Velko svitlobo vidim jez,
 Svéti se enako 'z nebes.

2.

Čuda velika! kaj mora biti,
 Da u taki noči temnej
 Se nam enaka svitloba sveti?
 Tu premišlujem jez sedež;

Slišal sim štimo angelsko
Peti hvalo Bogu v nebo.

3.

Ko slišim, kaj bi imelo biti,
Tedaj se prav razveselim:
Da v Betlehemi noter v štalici
Se naš Zveličar rodi vsim.
On kralj nebes ino zemlje
Je našo velko veselje.

4.

Kedar jez pridem tamtje k štalici
Tamo jez vidim angelce;
Jožefa ino Mario tudi.
V jasleh leži to dete,
Ktero spi na senu terdim,
Ki je blo postelica njem.

5.

Polhen sim trošta ino veselja,
Kedar božje dete spoznam;
Padem na tla na svoje kolena,
Njemu vso čest in hvalo dam.
Sveto, je sveto, presveto!
Pojo ti angelci lepo.

6.

Tu sem pridite vsi kristijani!
Vkup sklenite svoje roke,
Padite dol na svoje kolene,
Zvesto molite to dete:

Oh Jezus čez nas vsmili se,
No deli nam zveličanje.

TRETJA.

1.

Oh, oh! kaj slišim sedaj jaz?
Kaj je prišlo nocoj čez nas?
Ker nar boljši spimo,
V posteljcah ležimo:
Slišimo en glas,
Kter gor kliče nas.

2.

Nocoj je ena čudna noč,
Bratje! jez vidim eno luč,
Se sveti ko sonce
Okolj te štalice
Sedaj ne spite
Vstan'te, pogledjte!

3.

Bratec, prav maš, da nam poveš,
Da nas od spanja gor zbudiš:
To je ena štima,
Da enake nima
Na temu svetu
Oh kaj je le to?

4.

Nocoj je dro en svet večer:
Angelc poje, druji nehčer;

O nam oznanuje,
 Da nocoj rojen je
 Jezus Mesiaz,
 Ker bo rešil nas.

5.

K Davidovim mestu gremo,
 Da mi tist'ga tam najdemo,
 Kater v jasleh leži,
 Za nas grešne terpi:
 Prosimo ga tam,
 Bo odpustil nam.

6.

Sedaj mi hvalo pojemo;
 Velko čest Bogu dajemo,
 Marii devici
 Božji porodnici,
 Ker je rodila
 Nam Mesiaza.

ŠTERTA.

1.

Pastirci na polji, sprebudite se!
 Vam se oznanuje velko veselje:
 V Betlehemu, v štalci se dete rodi,
 Sem prid'te, pogledjte kaj se tam godi!

2.

Pastirci zaslišijo štimo lepo,
 Vsi vkup se vzdignejo, v Betlehem teko.

Tam najdejo Mario , Jožefa z njo.
Pred tistim detetam vsi skupi kleče.

3.

Pred tem detetam stoji oslič, volič,
Vdar je pernesel, kar kolj je imel.
To dete častite, to dete mlado,
Čest in hvalo dajte božjemu Sinu!

4.

Prečista devica, brez vsiga moža
Si kralja rodila, gospoda naš'ga!
Te kralj bo nas rešil ino za nas vmerl,
Te kralj bo nas sodil, nebese odperl.

5.

Sem pridi, o grešnik! ponižaj se ti
Pred kraljam nebeškim, kir tamo leži.
Povzdigni očesa, vkup skleni roke,
Ponižaj kolena, ofrui mu serce!

6.

O Jezus, Sin božji! te prosimo mi
Za gnado, za milost, za tvoj raj sveti.
Za kar te prosimo, to ti nam deli!
Te bomo v nebesih vselej častili.

PETA.

1.

Vse stvari naj se veselijo,
Vsaki naj potroštan bo:

Ljudi leto serčno želi jo,
 De bi dosegli nebo.
 In glejmo rav'n necojšno noč
 Nam je prišla ta pomoč:
 (De vsak po brumnimu življenju
 Pride k svoj'm Zveličarju.)

2.

V Betlehemu ljuba devica
 Nam Zveličarja rodi.
 Sveto pismo nas tak prepriča,
 De ga molit vse hiti.
 Pastirci, angelc mu pojo,
 In veseli pravijo:
 (Hozana, čest temu detetu,
 Ktero nam je rojeno.)

3.

Ne mormo mi zadost častiti
 Tebe, ljub' nebeški Bog!
 Ker si ti pustil dol knam priti,
 Tist'ga, k' reši nas 'z nadlog.
 Pa molit' te hočemo lepo,
 Tud živeti le sveto;
 (Tvoji hočemo vselej biti,
 Te vekomaj častiti.)

4.

Ozri se na nas zdanjo uro,
 Vsmil' se nas, Zveličar naš!
 Daj nam tud striť pravo pokoro,
 K' duša bo pustila nas.

Prestavi nas v sveti raj,
 Kjer je d'vica naša zdaj!
 (Daj tebe vživati vekomaj;
 To te prosimo sedaj!)

PESEM NA SVETI DEN.

1.

Božja milost se nam skaže,
 Skoz Zveličarja se kaže
 Na te sveti den vsim nam.
 Te svèt je bil malo priden,
 T'ga zveličanja nevreden,
 (Ino priti k nebesam.)

2.

Ne skoz posvetne pravice,
 Alj skoz t'ga sveta resnice,
 Kar po teh brumnih delah;
 Le samo skoz božje milost,
 Skoz dobroto terpežljivost
 (Znajde Bog se v jaselcah.)

3.

Te nar veči visokosti
 Ni je zgruntat v globokosti:
 Gre k nam te nebeški sad,
 Da bi tedaj vse pobrisal,

Kar je svet velk'ga pregrešal
(Skoz te prepovedan sad.)

4.

Ti angelci perletijo,
Novorojen'ga častijo
Temu svetu za spomin.
Božjo čest detu deržijo,
Ino z vsim glasam vpijejo
(Da je dete božji Sin.)

5.

Vsimu grehu odpoved'ti,
Le samo brumno živeti
Dete milost' nas uči.
Z angelcmi veselite,
Samo dete vi častite!
(Tebe Bog, visokosti.)

6.

Dete! k tebi perbežimo,
Tvojmu rojstvu se zročimo:
Dodeli ti milost nam,
Da bomo k tebi zdihvali,
In tako vredni postali
(Z tebo priti k nebesam.)

PESM

NA PRAZNIK sv. ŠTEFANA.

1.

Spomni, spomni kristijan,
 Kter si z revami obdan,
 Na svetiga Štefana!
 Premisli martro njega
 Posnemaj izgled njega.

2.

Polhen svetiga Duha
 Predigval od Kristusa;
 On je v šolah učen bil,
 Vse Jude pregovoril;
 Vsem ljudem velik čudež bil.

3.

Od božjiga terpenja,
 Smerti ino vstajenja
 Sveti Štefan govori.
 Judam, ajdam to merzi;
 Ga želijo vsmeritati.

4.

Čez njega se vzdignejo,
 Z' mesta ga potisnejo;
 Kamene pobirajo
 Na Štefana mečejo,
 Njega kri prelivajo.

5.

Nebo je odperlo se!
 Za hudobne martrovce
 Sveti Štefan prosil je.
 Kristijan to uči se!
 Dušo Bogu zročil je.

6.

Štefan v Gospodu zaspi
 Nam eksempel zapusti.
 Čez mnoge marternike
 Njega Bog povišal je:
 Uživa večno veselje.

NA DEN NEDOLŽNIH OTROK.

1.

Jez imam sladko spanje nocoj to noč,
 Vidim tam goreti eno lepo luč;
 Viši se tam shaja, še lepši gori,
 Svitlobo sem daja, od sonca dobi.

2.

O čujte, sosedi! kaj jez vam povem:
 Kaj je v tej noči za en glas, jez ne vem;
 Ta štima v tej štali, kjer osel stoji?
 Se joka to dete, ki v jasliah leži.

3.

Oh kaj se tam sveti? brez luči gori?
 Bog sin se tam sveti, Maria rodi.
 Brez oča je rojen Bog Sin od nebes,
 V človeškej naturi je prišel na svet.

4.

O srečna devica nam Boga rodi,
 Še srečnejši zemlja, ker tega dobi!
 En kralj čez vse kralje, čez gospode vse,
 En cesar na sveti, no čez nebese.

5.

Oj bratje, pogledjte kaj se tam godi!
 Nad štalco se sveti, 'na zvezda stoji.
 Kaj leto pomeni, kaj oznanuje?
 Sto angelov štima prelepo poje:

6.

Glorja v visokosti, v nebeseh en cir,
 En strah v globokosti, na zemli te mir!
 Presveto dete ti si prišlo na svet,
 Boš za nas terpelo tri 'n trideset let.

7.

Maria povije, svet Jožef kleči,
 To dete ogleda, na jok se derži,
 Kedar mlado dete že sedaj terpi,
 Od mraza trepeče no težko zaspi.

8.

Vse reči nam daje, ki v štalci leži;
 On sam nima kraja, pogleda z očmi.

Živina ga sopa, ta slama tešči;
Posteljce on nima, u jasleh leži.

9.

Ti brumni pastirci tam noter gredo,
Kar oni imajo, za ofer neso:
Oni dajo moko, no mleko, no sir.
Tam andoht opravlja en dober pastir.

10.

Vmoriti ga hoče Herodež te kralj;
On pismo vunpiše, ker se ga je zbal,
De b'ga ne odrinil posvetne česti;
On noče slišati od božjih reči.

11.

Preveliko otrok Herodež vmori,
Jim žitek odvzeme, jih končat želi;
On sam hoče biti na svetu gospod.
Bo velko dočakal mogočnih nadlog.

12.

Kir vse reči stvari, te v strahi živi
Je k nam doli prišel, de svèt odreši.
Oj majheno dete, oj velik gospod,
Nas vzemi v nebese, nas reši 'z nadlog!

NA DEN NOVIGA LETA.

1.

Žalost je prevelika
 Marie device,
 Ker se jej v serce vsmili
 Nje preljubo dete.
 Ki je celo nedolžno,
 Še le staro osem dni;
 Pa more že terpeti,
 Preliti svojo kri!

2.

V Betlehemi v tjej štali
 Je dete rojeno;
 V sinagogo neseno,
 No tam obrezano
 Z enim kamnatim nožam,
 Kakor je navada tam:
 Letega mi spoznajmo!
 Je Jezus imenvan.

3.

Jezusa, ljubo dete
 Spet nazaj perneso,
 V Betlehem v leto štalco,
 Kjer je blo rojeno.
 Jožef ino Maria
 Sta žalostna oba,

Ker vidita to dete
Z kervjo oblitega.

4.

Žalostni mormo biti
Mi grešniki sedaj,
Kteri stariga leta
Grehe na seb' mamō.
To novo prav začnimo,
Dokler živimo še,
No za milost prosimo
Milo božje dete.

5.

O Jezus, ljubo dete!
Ponižno prosim te,
Odpusti meni grehe
Stariga leta vse:
V novimu hočem biti
Zvesti služebnik tvoj.
O Jezus, božje dete,
Daj mi gnade svoje!

6.

To srečno novo leto
Vsim skupej vošimo,
Dokler je nam negvišno,
Kedaj vmerli bomo.
Zato mi mormo biti
Perpravleni vselej,
Ak hočmo zadobiti
Te večni sveti raj.

PESM

NA PRAZNIK sv. TREH KRALJEV.

1.

V jutrovi deželi je prišla gore
Ena nova zvezda lepe svitlobe.
Zvezda ljudem pomeni rojstvo božje,
Tega kralja nebes in tudi zemle.

2.

Sveti trije kralji se dajo na pot,
In grejo t'ga noviga kralja iskat.
V Jeruzalemu so barali serčno
Po tem detetu, kje bi blo rojeno?

3.

Herodež se vstraši in pravi tako:
Kaj hodite iskat to dete mlado!
Srečno sprašujte, kje je tajisti kraj?
Če ga bote najdli, pridite nazaj!

4.

Ti modri možje, sveti trije kralji
So od Jeruzalema potroštani šli.
Ta zvezda pak sept sveti pred njim' lepo
Do tistiga kraja, kjer je dete b'lo.

5.

Živo veselje so občutili tam,
Ko pridejo v štalco, k letem jasicam,

Kjer najdejo Mario no Jožefa,
In noviga kralja, k' so iskali ga.

6.

Sveti kralji per jaslicih klečejo,
Ino detetu dari ofrujejo:
Miro no kadilo in tudi zlato,
Kak enimu človeku in tudi Bogu.

7.

Oni so po noč' odgovor slišali,
Ne se vernite nazaj k Herodeži.
Na to so šli po drugi poti nazaj,
Ino so spet prišli u svoj domači kraj.

8.

Nebeško dete, mi pademo pred te,
In prosimo za milost, no vsmiljenje!
Ko bomo sklenili naše življenje,
Tedaj nam pomagaj u zveličanje!

PESM

NA PRAZNIK SLADKIGA IMENA JEZUSA.

1.

Si spomin sladki, Jezus! naš,
Ti sam veselje serčno daš.
Slajši, kakor med ino vse
Per sebe meti tebe je.

2.

Ne poje se nič slajšiga,
 Ni šlišat bolj veseliga;
 Ne misli se nič boljšiga
 Čez Jezusa S'nu božjiga.

3.

Z jezikam zreč' ne more se,
 Z perotam zapisat' tud ne;
 Tisti ve, kateri ljubil je,
 Kaj Jezusa ljubiti je.

4.

Je troštar tem, ki prosijo,
 Tud tistem ki se zgrivajo;
 Letem, kateri ga išejo,
 No tem, kateri nja najdejo.

5.

Veselje naše je stokrat
 Jezus, kter bo naš lon enkrat;
 Ti bodi naša čest vselej,
 Sedaj, naprej no vekomaj!

PEŠM

NA SVEČNICO:

1.

Kedar so b'li tisti dni
 Marie dopoljeni,

Je ona u cerkev šla
 Po postavi Mojzesa.
 Maria je dons pernesla
 U tempel k ofru Jezusa.

2.

Od začetka ta sveta
 Ni blo ofra takiga,
 Kakor ga je pernesla
 Maria, čista d'vica.
 Maria je

3.

Ona je svojga Sina
 Večnim Bogu' ofrala,
 In dva mlada golobca
 Namesto svojga deta.
 Maria je

4.

Simeon je njo žegnal,
 Z veseljem Boga hvalil;
 Vzel je na svoje roke
 Jezusa ljubo dete.
 Maria je

5.

Od njega je prerokval,
 Ino tako marnoval:
 Moje oči so seda
 Vidile Zveličarja!
 Maria je

6.

Ena brumna udova
 Je tudi perstopila,
 In od velka veselja
 Zvesto Boga hvalila.
 Maria je

Vse so oni storili
 Po gospodov' postavi.
 Po tem sta spet k domu šla
 Z detam Jožef Maria.
 Maria je

PESMI ZA sv. POSTNI ČAS.

PERVA. — K sv. meši.

Začetik.

1.

Bog je te svet tako ljubil,
 Da je svojga Sina dal;
 Kteri je nas tudi ljubil,
 Martro no smert je prestal.
 Nam je pred svojim terplenjem
 Dal svoje meso no kri.
 Do konca,
 T'ga sveta
 Med nami živi.

2.

V letem ofru svete meše
 Mi premislimo sedaj,
 Tako Bog za naše grehe
 Je terpel no vmerl kedaj,
 Na eno duhovno vižo
 Bo vse to godilo se,
 Kar je tam
 Jezus sam
 Storil za nas vse.

K hvali.

Naš duh 'ma povzdignjen biti
 K Očetu nebeškemu;
 Čest in hvalo njemu peti,
 No nja Sinu večnimu.
 Čest in hvalo tudi dajmo
 Temu, kter od nju vun gre
 On je Bog
 Sveti Duh,
 Nas posvečuje.

K evangelji.

Zavolj nebeške resnice,
 Ktero je Jezus učil,
 Je terpel velke krivice:
 K smerti je obsojen bil.
 To krivico tudi stori,
 Kteri drugači živi,
 Kakor nja
 Ta božja
 Beseda uči.

Mi mormo terdno verjeti
 Vse, kar vera nas uči;
 Posebno si k serci vzeti,
 Kar nam Jezus govori.
 On je terpel velke martre
 Za nas vboge grešnike;
 Križan bil,
 Kri prelil,
 'Z ljubezni velike.

K darovanji.

1.

Žegnaj, Bog! te kruh no vino,
 Vzemi od nas te dari!
 Mi ne oframo živino
 Tebi, stvarnik! vsih reči;
 Temuč tvojga božja Sina,
 No vse, kar mi vživamo:
 Življenje
 Terplenje,
 Smert Jezusovo.

2.

Te kervavi pot no rane,
 Jezusovo bičanje,
 Kri, ktera 'z njega ran teče
 Za našo odrešenje,
 Kronanje in zasmehvanje
 Bog mi oframo tebi.
 Skoz nja smert
 Nam enbart
 Daj zveličanje!

3.

Zasluženje vsih svetnikov
 No Marie device,
 Kralice vsih marternikov
 In naše besednice
 Oframo tebi, o stvarnik!
 Prosimo v vsih revnostih,
 Vsiši nje
 Proprošnje,
 No vsih zvolenih.

K predčesešnji.

1.

Jezus, te kralj čez vse kralje,
 Je k smerti obsojen bil;
 Namesto česti in hvale
 Zasmeh, vdare je dobil.
 Težek križ so na nja djali,
 On ga je nosil voljno.
 Rad terpi,
 Nas uči
 Križan pot v nebo.

2.

Te, kter' je nam na kalvarju
 Enkrat bil na križ perbit,
 Bode sedaj na oltarju
 Pod tem svetim kruham skrit.
 Čest in hvalo njemu dajmo
 Za njegovo terplenje.
 Pojmo svet!

Dajmo čest
Za odrešenje!

Po povzdigvanji.

1.

Bodi tebi čest in hvala,
Jezus! za odrešenje;
Da tvoja milost je znala
Iti za nas v terplenje;
Da se še ves čas daruješ
Skoz žegnane mešnike;
Per Očetu dolg plačuješ
Za nas vboge grešnike.

2,

Kedar bi to božje jagnje
Ne blo križano za nas,
Bi mi vsi šli v pogubljenje,
V terplenje na večni čas.
Daj nam Jezus tvoje gnade
Da to sveto terplenje
Za nas zgubleno ne bode
Skoz pregrešno življenje!

Jagne božje.

1.

Te, kateri je vmerl na križi
Ino je bil pokopan:
Te bo sedaj dušam k hrani
Noter v naše serce djan.
'Mejmo grivingo čez grehe,

Pridimo z čisto vestjo!
Po tem jejmo od te hrane:
Tako duša zdrava bo.

2.

Deli se, Jezus! 'z ljubezni
Nam večkratno pred smertjo;
Posebno v sledni bolezni
Daj nam leto večerjo!
Živaj nas z tvojim telesam,
Da srečno odrinemo
Iz ta sveta prot nebesam!
To mi tebe prosimo.

K o n e c.

Sedaj smo premišlovali
Terplenje Jezusovo.
O, da bi vredni postali,
Priti v njega kraljestvo!
Vzemi, Bog Oče nebeški,
Od nas te dari sedaj;
Blagodari rod človeški,
No z nami vsmilenje 'maj!

DRUGA.—Ksveti meši.

Začetik.

1.

Naš prevsmileni Zveličar
Je u ograd molit šel;
Ravno tako je na oltar

Sedaj mešnik perstopil.
 Kakor naš Odrešenik,
 Tako tudi nam mešnik
 Govori z Bogam večnim;
 Mi zdihnimo tudi z njim!

2.

Jezus skoz tvoj kervavi pot
 Te ponižno prosimo:
 Daj nam čez grehe prav grenkost,
 De one objokamo;
 De ne bomo z Judežam
 Tak krivi našim bližnjim.
 Daj nam eno pravo vest,
 De bo tebi vsaki zvest!

3.

Jezus se je clo grešnikom
 'Z proste volje zvezat dal,
 In k tistim hudobnim farjam
 V Jeruzalem peljat nal. —
 Jezus! vez'la, ketine
 Nikdar tebi le meni
 Na moje počutke daj;
 Per sodbi me prost'ga naj!

K hvali.

Kolikokrat sim te z Petram,
 Oh moj Jezus zatajil,
 Ker sim jez svojim počutkam
 Prosto voljo perpustil.
 Pohlevno prosim ves čas,

Skaži men še tvoj obraz,
Tvojo milost, pomoč m' daj,
K pravi pokori pomaj!

K evangelji.

Ti si bil pred Pilatužam
Po krivici zatožen;
Jez grešnik sim uzrok le sam,
Da si bil njemu izdan.
Jezus bodi nam gnadliv,
No per sodbi milostliv!
Sodi z svojim vsmilenjam,
Ne z zasluženim serdam!

K veri.

Ves zasmeh pred Herodežam
Si volno za nas prestal.
Daj to ponižnost tudi nam,
Kedar bo nas svèt sodil!
Ti si bil ja nedolžen,
Jez sim pa zanikaren;
Zmerjavcam nisi protil,
Če tud si brez dolga bil!

K darovanji.

1.

Oblek so njemu raztergali,
Ga hudobno gajžlali;
'Z ternja krono so mu spletli,
Na glavo postavili. —
Jezus, podaj nam gnado,
Da vso grešno navado,

Greh od se potegnemo,
Vso gizdost zaveržemo!

2.

Pilatuž pravi: poglejte!

Jez njega pred vas peljem,
Ker tud nar manjši krivice
Na onemu ne najdem,
Pilatuž je roke vmil,
Ker je polk tak močno vpil:
Križaj ga! naj gre čez nas
Nja kri zdaj no vsaki čas!

K predčesenji.

1.

Težči križ je moral nesti
Na goro Kalvario;
Kar je moral tam terpeti
Štacioni skažejo.
O Jezus daj volnost vsim
Naše križe nesti nam!
Kar je zdaj grenko bitko,
Bo v zadni uri sladko.

2.

Grozno je bil na križ perbit,
Ino viši povzdignen;
Sedaj pa bo v tem kruhu skrit
Skoz mešnika pokazan.
Pred njemu dol padajmo,
Mu pobožnost skažujmo,

De dobi zdaj za to čest,
Ker je bil na križ perbit.

P o p o v z d i g v a n j i .

1.

Za nas reve se je ofral
Na križi naš Zveličar;
Sedaj je pa iz nebes prišel
Tu sem k nam na te oltar;
'Z ljubezni do nas cedi
Svojo sveto rešno kri.
O Jezus milostlivi,
Nas od madežov umi!

2.

Kdor bo sovražnikom žale
Prav iz serca odpustil,
Bo svojih grehov odpušanje
Tud per Bogu zadobil;
Razbojn'ku na nja prošnje
Obljubiš zveličanje:
Pros'mo te, de b' trošt tudi
Nam dal u sledni uri.

3.

Joanezi je izročil
Nja ljubo mater tedaj,
Z njem pa je on perporočil
Nas vse vkupej tudi njej.
Ljuba Maria d'vica,
Zdaj no na naš krajni čas,
Pros'mo ne zapusti nas!

Jagne božje.

1.

Čude velke so zgodile
 Nanaglem za nja smertjo :
 Grobi, tempel ino skale
 Se odpro, razpokajo.
 Spokaj terd'vratno serce
 Se skoz te zgodbe čudne,
 Ktere se tam godijo,
 Nas k pokori kličejo.

O b h a j i l o.

1.

Njega duša je pred peklam
 Očake tolažila;
 Naj bi v vicah vernim dušam
 Tudi ta pomoč došla!
 Naj bo, o Bog! te vžitik,
 Kter'ga v'živa zdaj mešnik,
 Tudi njim k pridi prišel,
 Njo od njih kazen rešil.

2.

Raz križ so Jezusa vzeli
 Da se v skalo položi :
 Oh da bi te prav prejeli
 Mešnik ino vsi ljudi!
 Perporoči se tudi,
 Kakor svoji materi
 U krilo moje duše,
 Jezus, to Jagne božje!

3.

Kakor si zbudil od smerti
 Svoje telo vmorjeno:
 Tak pomaj nam 'z grehov priti
 Do svetosti resnično.
 Kedar bomo v žalosti
 Alj pa u obupanji;
 Gospod! ne v počastnosti
 Nam ti na strani stoji!

K o n e c .

O sveti Duh, nas požegnaj
 Skozi naše mešnike!
 Nas po svoji gnadi vižaj
 Skoz tvoje namestnike,
 Da bomo te resnice
 Skoz naše učenike
 U serci prav hranili,
 Enkrat v nebesa prišli.

TRETJA.

1.

Tam pod križam, vidim stati
 Mater božjo, se jokati,
 Ker nje ljubi Sin je vmerl.
 Brumno serce je kervavo,
 Čuti zdaj smertno težavo,
 Ojster meč ga je prederl.

2.

Zdaj temota svèt pokriva.
 Sonca, lune luč se skriva,

Vse skale se tresejo,
Celo nebo zdaj žaluje,
Ker za tolko sveta trude
Ga na križ pribijejo.

3.

Tavžent ran na svojim žvoti,
Vslablen u kervavim póti,
Visi tam na križ' razpet.
Z kletvo in z zasramovanjam,
Z smeham ino zapluvanjam,
Bo hudobnikom perštet.

4.

Kdo ne bo z Mario jokal?
Kdo ne bo vsmilenja čutil
Kedar vidi kdo terpi?
Tud Maria Magdalena,
Ktera smertni križ objema,
Z Mario tamo stoji.

5.

Da bi saj še jez počutil,
Kar je Jezus za me terpel
Žalosti no velkih ran!
Da bi jez z ljubeznjo vernil,
Kar je on za me zaslužil;
Sicer nisim kristijan.

6.

Sveta mati, kedar vmerjem,
V dolgo večnost zad se vernem:

Tedaj mi na strani stoj!
 Tvoja milost naj perpelje
 Me tedaj v večno veselje!
 Duša, ti njej hvalo poj!

ŠTERTA.

1.

Angelski kori! žalujte, milujte,
 Jokajte k našimu petji še vi!
 Citre prav revno, globoko zapojte!
 Boga na križ so perbili ljudi! —
 Stolcite serce nam, vi serafini!
 Slišajte nebesa in vsaki rod:
 Vmerl je na križi v groznej bolečini
 Dones Zveličar, teh svetov gospod!

2.

Verniki! — kaznen (štrafo) nebeška pravica
 Za greh Adamov prav oestro terja;
 Milost pa, božjih popolnost kralica
 Nam k ljubim miru perjaznika da.
 Glejte ga, tam leži, ino kušajte!
 Za naš greh se je Sin božji vmoril!
 Kteri perjatel je, o premišlujte!
 Tolko za ptuje dolžnike storil?

3.

Grešnik! — razpet na križ za tvoje djanje
 Te ljubi Jezus na smehu stoji!
 'Ma vse prebodene z ternjem možgane,
 Lice zakrivajo solze no kri! —

Že ga je Oče nebeški zapustil,
 Nagnil je glavo prebasan od rev!
 Glej, kako se blede! dušo je spustil.
 Grešnik hudobni, ti si ga vmoril!

4.

Kako si, o ti Jeruzalem, sliši! —
 Božji perjaznik potoži čez te:
 Ti moj polk si me prežrebljal na križi!
 Al so te vžgale dobrote čez me?
 Jez sim po suhim skoz morje te peljal;
 Jez sim te rešil 'z egiptovskih rev;
 Jez sim te na tvoje dome perpeljal;
 Jez sim sovražnike tvoje pobil!

5.

Nisim jez bil ti za steber v oblaki,
 Ker sim te z čudami vodil naprej?
 Mano sim dal, de je jedel jo vsaki,
 Z čem sim kedaj razžalil? povej! —
 Reci, zakaj me ti ajdam zročuješ,
 Vbijavce pa za me vunkaj spustiš?
 Ja, ti mr dregaš, me biješ, opljuješ,
 Gajžlo na stebru mi k plačil' deliš!

6.

Ti si me z kiselcam, žolcam napajal,
 Ker sim ti jez živo vodo dajal;
 Križaj ga! si vpil, sodnika navajal,
 De ni, me križat' krivično, nehal!
 O moj polk, al ti še serca ne vnemam?
 Glej moje strane kri, vmirat me glej;

Glej roke stegnjene, naj te objemam!
Tebe grajam, odgovori sedej!

7.

Ljubi križ! pred tebo naj se objokam,
Naj te kušujem ves zgrivan sedej.
Enkrat, o tam, bi ne prišel men' k rokam!
Boš ti prestrašen hudobnosti vsej.
Na te zaupam, o Jezus terpeči!
Skoz tvojo kri se ti vsmili čez me!
Naj bom tvoj križ ogledoval u sreči;
Vmerl si za grešnike spokorjene!

PETA.

1.

O glej, kako kervavi vmira!
O duša! zbudi se, zahvali ga! —
Ljubezen za ljudi predira
Vsmileno serce Sinu božjiga!
Kakšen perjatelj bo kdaj to storil?
Sam sebe za sovražnika vmoril? —

2.

Kak temne so te ure bile,
Ktere si, Gospod! terpeč prestal?
Kako so rane kri točile!
O joj! — le da bi jez zveličan bil!
Da ljubiš me, o svet terplenik ti!
Kliče na me še donas tvoja kri.

3.

Vsa martra tvoja, smert t'ga križa
 Je trošt za me, in tvojo čest pove,
 Resnico tvoj'ga uka spriča:
 Vsaka sirota se zanesti sme!
 Nedolžen si preterpil ti za nas;
 Vzemeš za plačo le slab hvale glas.

4.

Gospod! ti boš me peljal k luči,
 Da je nedolžnost mojga djanja cir;
 Rad bom poslušal te; me uči,
 Da ne zablodim raz tvoj pot nikjer! —
 O ja dolžna hvaležnost me teži:
 Kdo kej je več zaslužil kakor ti?

5.

Nikolj kako se mehkovati
 To me, Gospod! eksempel tvoj uči;
 Tudi nikdar se hudovati,
 Naj pošle Bog kakor se njemu zdi.
 U bodečim ternju si hodil sam:
 Jez učenc tvoj, se za tebo podam.

6.

Kedar me že smerti strah skuša, —
 Tudi ti sam si ja v tej jami spal —
 Ker bode ločila se duša:
 Naj grejo kosti v perst, ne bom se bal.
 Bog, kter je tebi spet življenje dal,
 Bo tud od moje jame kamen djat.

7.

To majhno hvalo goruzemi
 Gospod! sedaj od zvestiga serca;
 Lepši bo tam v angelskim kori
 Spevljal moj duh Zveličarja svoj'ga.
 Tam bo nebeški tron ves le en glas,
 En spev božje česti na večni čas.

ŠESTA.

1.

Najte vi vahtarji,
 Da pridem k Jezusi!
 Bom prosil ga,
 Da bo men odpustil,
 Ker sim ga razžalil
 Svojga Boga
 Dobrotlivg'a.

2.

Kašniga pastirja
 Ima moja duša?
 Prav miliga:
 Za me zgubleniga
 Se on v martro poda!
 Moje dolge
 Je vzel na se!

3.

To sveto obličje
 Strašno razklano je,
 Polno kervi!

Taka je podoba
 Eniga grešnika;
 On grešnik ni,
 Za nas terpi!

4.

Svoje žlahtne lase
 Ma vse razpipane
 Odrešenik!
 Nja sveti božji ž'vot
 Je bičan in odert!
 Kdo je dolžnik?
 Jez sim grešnik.

5.

Žolnirji pletejo
 Korono ternjasto
 Na nja glavo!
 Moja gizda (ofrat) stori,
 Da Jezus špot terpi.
 Nevsmileno
 On kronan bo!

6.

To ni perpušeno,
 Nja presveto glavo
 Nevsmileno
 Tako z ternjem zboosti,
 Da mora vun teči
 Mozig no kri
 'Z njega oči!

7.

Pastir dobrotlivi,
 Kako skerbiš zvesto

Za dušice!
 Ti tvojo življenje
 Daš za tvoje ovce!
 Jez grešnik še
 Ne spomnim se! —

8.

Da sim 'nak v žalosti,
 Vunder skerbiš za me
 Milostlivo!
 Jez nisim vreden t'ga,
 Da bodem še keda
 Perštet v tvojo
 Sveto družbo!

9.

Zdaj jez grešnik spoznam,
 Da je to uzrok sam
 Martre tvoje!
 Skoz mojo hudobo
 Sim storil veliko!
 Potreba je,
 Da zgrivam se!

10.

K serci mu gre močno
 Ker sim tako hudo
 Živil vselej!
 Celo nehvaležno
 Za dobroto tvojo
 Sim skazal se
 Proti tebi!

11.

Skoz to sim vreden ta
Večna pogublenja!

Alj vunder še
Skoz tvojo sveto kri,
Ktero prelil si ti,
Jez prosim te:
Zanesi mi!

12.

Tvoj biti jez želim,
Dušo tebi zročim,
Oh Jezus moj!

Kedar bo ločena
Od mojga telesa:
Hitro le gre naj
U sveti raj.

SEDMA.

Kdo tam na križ perbit terpi
Te smerti strah, nadloge?
Ponižni Bog 'z visokosti
Za greh le on plačuje!
Z ternjem vidim kronaniga,
Ino za smeh imeti;
Sam Oče je zapustil ga,
Kdo vkaže mu terpeti?

2.

Tudi sonce Boga pozna
In se začne černiti;
Božjo luč in toploto 'ma,
To zamorem čutiti.

Oh kakšen strah zdaj strese me!
 Kar černo sonce zviža,
 Sam božji Sin zdaj v smerti je:
 Greh njega k temu viža.

3.

Od britke smerti blediga,
 Ranjeniga kervav'ga
 Zagledam jez sama Boga,
 Nebešk'ga Sinu prav'ga!
 Vso martro, katero si terpel
 Na ž'votu, sercu, glavi:
 Oh kateri je, ki bi prestal
 Te reve no težave?

4.

Od martre, katero ti terpiš,
 Že komej sapo imaš,
 Glavo vunder vzdiguješ 'viš',
 Sprostiti milost za nas:
 Od Jezusa se jez učim
 Sovražnikom zanesti;
 Prav one ljubiti še le vem,
 Nikdar se z njimi jez'ti.

5.

Našim dušam te večni lon,
 No nevmerjočnost dati:
 Je plačal tam za grehe on,
 Je pustil kri prodati.
 Z žreblami je Jezus perbit
 Na križ, 'ma stran odperto:
 Občuti, zmislili to, ves svet!
 Ne 'mej serce zaperto!

6.

Zaston modruješ ti kristjan!

Zakaj je Bog to storil?

Ne 'zgruntaš to ti noč in dan,

Če bi morje pregazil.

Vera, viža u božji tron!

Ti ve ajd povedati:

Na križi tam je Bog sam! on

Se 'ma za ljub imeti!

7.

Nedolžno jagne, božji Sin!

Za greh, za me si vmiral.

Odaj meni pravi spomin,

Da ne bom grešno zbiral!

Leto hvaležnost men' vtisni

V serce, dokler bom dihal:

Da moje reve grunta ni.

Naj bi to premišloval!

8.

O Bog! pred te pravičen prit',

Nikdar vero zgubiti:

Poduči skoz Jezusa svèt

V djanji ino v besedi!

Nezgruntan je leta tvoj dar,

Za nas na križi vmreti;

Vsak dan še priti na oltar,

Nebo tud vsim odpreti!

OSMA. — Križov pot.

1.

Kristjani! spremišlujte
 Te kervavi križni pot;
 V vaših serceh občutujte,
 Kaj je terpel naš Gospod!
 Po tem poti mi hodimo,
 Naša hoja ni zaston:
 Našim dušam zadobimo
 Te nebeški večni lon.

2.

Jezus je celo nedolžen,
 Stoji pred Pilatužam;
 Vunder je močno zatožen
 — Pred krivičnim sodnikom.
 Pilatuž si roke vmije,
 Da Jezusa Judam čez,
 Te polk pa še več zavpije:
 On je križa vreden res!

3.

Komej so ga odpeljali
 Odte sodne hiše preč:
 Težči križ so mu kazali,
 Kter'ga mora Jezus vleč.
 Jezus pa te križ objame
 Z velko pohlevnostjo,
 Ino ga na rame vzame
 Z veliko pokornostjo.

4.

Jezus prvič z križam pade
 Od velike trudnosti;
 Vunder ni nobene gnade,
 Tud nobene milosti.
 Njemu noč'jo perpenjati;
 Z nogam' po njem hodijo.
 Jezus mora sopet vstati,
 Z vezilmi ga vlečejo.

5.

Na tem potu njega sreča
 Mati polna žalosti;
 U serci je trepeteča
 Od velike grenkosti.
 Kak zdihuje in žaluje? —
 Kdo je, ki to more zreč! —
 No Jezusa objekuje,
 Kter si ni podoben več.

6.

Jezus z križam pade na tla,
 Ker on moči nima več.
 Cirenuz, persiljen mora
 Jezusov križ naprej vleč:
 Da bi živ'ga perpeljali
 Na te pravi kraj sodnji,
 In ga tam ložej križali;
 Da bi bli od nja prosti.

7.

Veronika na tem mesti
 Vidi vsega potniga;

Mu ponudi pert na cesti,
 Obriše clo revniga.
 Jezus vzeme pert u roke,
 Na tem pusti svoj obraz;
 Zbriše kervave potoke,
 Ktere je prelil za nas.

8.

Jezus je spet z križam padel,
 Ker ga hitro vlečejo;
 In se je križ v zemljo vsadil,
 Ker po tleh ga mečejo.
 'Z nosa in 'z ust mu teče
 Celo sveta rešnja kri;
 Vunder Jezus nič ne reče,
 Ampak vse volno terpi.

9.

Jezusa so objokale
 Lete pobožne žene,
 Milo so solze sprepl'vale:
 K smerti z njim iti žele.
 On pravi: se ne jokajte
 Ne tako močno čez me;
 Ampak čez grehe jokajte
 Vaših otrok, no čez se!

10.

Jezus to nedolžno jagne,
 Tretjič pade na obraz.
 Nad naš'mi greh' se spotakne,
 Na zemli leži za nas.

Njega, ki ne more vstati,
 Sopet gor potegnejo,
 No ga hočjo dalj peljati
 Križ mu gor zadenejo.

11.

Te, kter živi vse na svéti,
 In obleče vse stvari:
 Žolc no kiselc mora piti.
 To njega močno mori.
 To pa še jim ni zadosti;
 Oblek 'z njega stergajo.
 Rana se vidi do kosti;
 Judje se mu smejejo.

12.

Poglej prevelikih čudov!
 Jezus je na križ razpet,
 Ves pretergan od konopcov;
 Ravno, ko struna napet.
 Na križ so ga perbijali;
 Hočjo smert dočakati
 Leti, kteri so tam stali. —
 Začne omedlevati. —

13.

Ker so ga na križ perbili,
 Polku še zadosti ni;
 Stare rane so novili,
 Da vun teče živa kri.
 Vzdignejo z velkim veseljam
 Križ, v zemljo vsadijo;
 Stor'jo dosti svojim željam,
 Ker Boga vmorijo.

14.

Po tem, ko je še na križi
 Vzel od matere slovo,
 Je zročil u čudni viži
 Bogu Očetu dušo.
 Jožef ga iz križa vzame
 Marii ga izroči;
 Ona ga milo objame,
 Njej solze teko 'z oči.

15.

Jezus bode v grob položen,
 U velko skalo pokopan,
 Da bi bil te polk tolažen
 Na grob bode kamen djan.
 Maria pa gre žalostno
 Zdej domu, od groba preč;
 Serce z težavo obdano,
 Ker Sinu ne vidi več.

16.

Čest se Bogu Očetu da,
 Sinu, Duhu svetimu,
 Kakor je od začetka bla,
 In ob časi večnimu.
 Po odpustkih b'mo dobili
 Te nebeški večni raj;
 Tam se bomo veselili
 Vsi vkupej na vekomaj.

PESMI

NA PRAZNIK sv. GLAVE.

PERVA.

1.

V tej podobi se nam Zveličar naš perkaže!
 Globoko vsmilenje prereže serce naše;
 Nja oko se solzi, moj greh to tako stori.
 Bog ne zavarzi me, naj pridem še k pokori!

2.

V podobi toti jez dolg moj hočem spoznati!
 Da z grivingo se spet zamoram Bogu dati,
 Dodeli meni moč, tebe ves čas častiti!
 Tvoj križ je znamenje da hočeš dopustiti.

3.

V podobi toti se znaš, o kristjan! učiti,
 Da božji Sin je hot' l za nas na zemljo priti,
 Da bi odrešil nas skoz grenko nja terplenje:
 Za nas Bog Sin terpi, da najdemo življenje.

4.

Iz ternja krona njemu vglavo bode rane;
 Namest' plačila on zasramovan postane.
 Zahvalo hočem jez tebi vsak den zapeti,
 Ker si hotel za me pregrenko smert ter eti.

5.

'Z ljubezni proti nam objel si križ pretežki!
Skoz tvojo bitko smert postanem verb nebeški.
Podoba tvoja ima vso nebeško milost,
Kdo le zapopade tvojo poterpežljivost?

6.

O Bog! tu jez klečim, za hvalo tebi dati.
Si kri prelil za me, si pustil se peljati,
Ko bi razbojnik bil. Obličje kak je revno!
Nam teče z tvojih ran zveličanje obilno.

7.

Kleč'joč obmolim te, Sin milosti nebeški!
Moj Jezus, vmileni trošt v revnosti človeški!
Za nas volno terpiš: hud svet te zasramuje,
Na križi vmirajoč odjemleš dolge ptuje!

DRUGA — predaljš po blagodarju.

1.

Vse stvari žalujte,
Karkolj vas živi;
V žalost' premiulujte,
Kaj Jezus terpi!
Nevsmileno zgajžlan,
Človeki 'nak ni;
Ves čisto oranjen
V soj' kervi leži.

2.

Spremisli, o človek!
 Kaj Jezus terpi!
 Pogledaj, o grešnik,
 Kdo tamo leži!
 Zagledal boš jagne,
 Katero bo nam
 Odvzelo vse grehe;
 Odpustilo nam.

3.

Odpusti, oh Jezus!
 Nam grehe naše:
 Oh vsmileno jagne!
 Prav prosimo te:
 Odvzemi vse grehe,
 Tolaži nas ti,
 Da bomo vsi vkupej
 Častili te mi.

PESEM

NA PRAZNIK SV. JOŽEFA.

1.

Prav je, da mi tiste častimo,
 Ktere Bog za ljubo ima:
 Per tistih pomoč nam išemo,
 Ki so srečni do vekoma:
 V nebeseh Boga gledajo,
 Brez konca se veselijo;

Tam so ti pravični kronani,
Zvečnim veseljem plačani.

2.

Pravičen je bil vselej znajden
Sveti Jožef, naš pomočnik;
Od smertniga greha odločen
Je bil Jezusov oskerbnik;
Z čednostimi lepo obdan,
In previsoko povišan:
Ker je bil zvolen za rednika
Našiga Odrešenika.

3.

Sveti Jožef je bil od Boga
Mari' za ženina zvoljen;
No za njen'ga Sinu božjiga,
Kakor un oče postavljen.
Skerblivo je on nju varval,
Njima zvesto kruh perdelal.
Zraven Jezusa in Marie
Je sklenil svoje življenje.

4.

Od devištva brumni patrijarh,
Bogu perjeten ino všeč,
Sveti Jožef ti Jezusov varh,
Božjej materi dopadeč!
Sam Jezus ino Maria
Sta bila deržina tvoja;
Per njima si vse volno prestal,
In v božje roke dušo dal.

5.

O sveti Jožef, ljubeznivi
Diviške ženin Marie!

Perstopi nam u našej revi,
Vzemi gore naše prošnje!
Marii nas perporoči,
Naše duše Bogu zroči!

O, prosi ti Jezusa za nas
Zdaj ino na posledni čas!

PESM

NA PRAZNIK OZNANENJA MARIE,

kakor v adventu stran 61 „Ave lepo ime!“

PESMI NA CVETNO NEDELO.

PERVA.

1.

Kristus je na svetu vsele
Bil med vsimi nar ponižnejši;
Skazal se je pred martro že,
Da je pravi kralj izraelsči.
Žegnan je te, kter' k nam pride
Zveličar naš;
Češen bodi tudi vsele
Kristus od nas.

2.

Svoj'h jogrov je dva odločil
 Po oselico pod jarmavko,
 Da bi storil in dopolnil,
 Kar je blo od nja zapisano.
 Žegnan je te

3.

So plajš položili na to,
 In Jezusa gorposadili;
 Cvetje ino oblačilo
 So ljudje njim na pot trosili.
 Žegnan je te

4.

V velki česti sprejeti
 So bli v mesti Jeruzalemi;
 Vsi so vpili njemu proti:
 Hozana Sinu Davidovmu!
 Žegnan je te

5.

Ne boj se, hči Sionova!
 Tvoj kralj pride k teb v pohlevnosti;
 Prevelika je milost nja,
 Hoče Izrael odrešiti.
 Žegnan je te

DRUGA. — Pasjon.

1.

O grešnik! premisli prav vse,
 Kaj je Jezus terpel

Za te ino tudi za me:
 Nebesa nam odperl.
 Per mizi z jogrami sede
 To jagne z njimi je:
 Postavil je svoje telo,
 De bi nam k hrani b'lo.

2.

O revni, revni grešnik moj!
 Kaj je storil greh tvoj?
 Kako grozno, strašno za te
 Tvoj Jezus tam terpi;
 On kleči notri v ogradi,
 Žalosten do smerti.
 Tamo kervavi pot poti
 Za te, o grešnik ti!

3.

O revni, revni grešnik moj!
 Kaj je storil greh ivoj?
 Ti jogri so zaspali tam,
 Jezus čuje koj sam;
 Judež pa perbližuje se
 Z kušvanjem zdajaje:
 Jezusa da v roke Judam,
 Hudim sovražnikom.

4.

Poglej, poglej o grešnik ti,
 Kaj se sedaj godi!
 Ti Judi ga popadejo,
 Na zemljo veržejo,
 Z vezilmi vežejo terdo,

Kakor ena tatu.
De kri za nohtmi' vun solzi.
Uzrok si grešnik ti!

5.

Zvezan'ga naprej pelejo
In zasmehujejo;
Pred Anaza postavijo,
Za nja uk barajo.
Komaj tam odgovori,
Malhus ga udari
V njegovo sveto sveto obličje,
De ga revno ožje.

6.

Ti Judi so pa Jezusa,
Ta vsmilena Boga,
Obtožili pred Kajfežam,
Pred tem višim farjam.
Te Kajfež in vsi Judi
So k Jezusu rekli:
Le zapelivec si vsiga
Ti našiga ljudstva!

7.

Premisli prav, o grešnik ti!
Kaj Jezus še terpi.
Zvezan'ga v ječo pelejo,
Močno zavahtajo,
In vso noč nad njim vpijejo,
Ga zasmehujejo;
Dajejo v sveto obličje
Hude klofernice.

8.

Oči so mu zavezali,
 Z pestmi so ga topli,
 V obras so njemu pljuvali,
 Lase mu pulili;
 En terst so mu dali v roke,
 Kaj še sedaj bode? —
 Za norca so ga deržali,
 'N kralja imenvali.

9.

Zjutrej so vzeli Jezusa,
 Ponižniga Boga,
 Peljali ga k Pilatužu,
 Deželskim sodniku;
 Tam so ga tožili strašno
 Kakor ena tatu;
 On pa nič ne odgovori,
 Temuč terdo molči.

10.

Pilatuž je pa Jezusa
 Prav močno zvezan'ga
 Poslal h kralji Herodeži,
 Kter je bil v tem mesti.
 Herodež pa z svojmi ljudmi
 Se Jezusi smeji;
 Nazaj belo oblečen'ga
 Je poslal Jezusa.

11.

Ti Judi se posvetvajo,
 U dvor ga pelejo,

K temu stebru pervežejo,
 Mu obleke slečejo.
 Jezus pa nag tamo stoji,
 In gajžlanje terpi. —
 Z potokam toči svojo kri,
 Nja meso preč leti.

12.

Na to tako otepen'ga
 Nedolžna Jezusa.
 Je že hotel Pilatuž ga
 Spustiti prostiga;
 Judi pa so vsi kričali,
 K Pilatuži rekli:
 Naj se on na križi vmori!
 Za nja milosti ni.

13.

Poglej, poglej o grešnik ti,
 Kaj je storil greh tvoj!
 Iz ternja krono spletajo,
 Na glavo stavijo,
 V rudeč plašč so ga povili,
 K ljudem obernili.
 Grešnik, poglej Jezusa ti,
 Človeku podob'n ni!

14.

Judi so vzeli Jezusa
 Celo razbolen'ga,
 Križ so na nja položili,
 Na gorō peljali.
 Tam so ga na križ perbili

No silo storili,
De je moral na križ vmreti,
Za nas smert storiti.

15.

Poglej na križi Jezusa
Z špicmi preboden'ga,
Kako on tamo prosil je
Za svoje martrovce:
Oče, odpusti jim te greh,
Dajaj milost vsim glih:
De bojo prav spoznali me,
Čez greh grivali se!

16.

Oh žalostna mati moja,
Devica Maria!
Kako tebe serce boli,
Ker tamo vidiš ti
Jezusa tako martran'ga,
In celo že mertva
Iz križa njega doljemat',
Na krilo tvoje djat'.

17.

V tenčico so povili nja,
In v grob podjali ga;
En kamen so pervalili
No zapečatili.
Na tretji den je gorustal
In med učence šel,
Pokazal jim svoje telo,
De je spet zdravo b'lo.

18.

O Jezus! za česar voljo
 Si prestal to martro?
 Prelil si pa vso tvojo kri
 Za nas grešnike ti;
 Odperl si nam tudi nebo
 Per tvojim Očetu,
 Si ves svèt za to odrešil,
 De bi zveličan bil.

19.

Prav spremisli, o grešnik moj!
 Ino zgrivaj greh tvoj:
 Tako močno je Jezus se
 Zaljubil u tebe,
 De je za te na križi vmerl,
 Svet raj tebi odperl.
 Zato 'maš ljubiti Jezusa
 Iz celiga serca.

20.

O Jezus! nam stoj na strani,
 Vse hudo odženi,
 Ino na te posledni čas
 K tebi vse vzemi nas,
 De bomo tam molili te,
 Prav zahvalili se!
 Skozi tvojo smert, Jezus, daj
 Tam dušam sveti raj!

VELIKONOČNE PEŠMI.

PERVA.

1.

Sveta velika noč,
Veseli čas,
Daj naši veri moč,
Tolaži nas!
Zdaj smo zavereni,
Da smo odrešeni
Od večna terpenja.
Aleluja!

2.

Jezus! tvoj nauk svet
Za vse ljudi,
Vunder ni goruzet
Od vseh strani.
To je dro resno vse:
Dal si vmoriti se,
Pa le do dne tretja.
Aleluja!

3.

Kakšena svitla luč
Je 'zhajala!
Tvojemu navku moč

Dodelila.

Skoz gorustajenje,
Spet novo življenje,
Vstaja vera močna.

Alleluja!

4.

Z tem si bil na križi

Posmehovan:

Če si ti Sin božji

Stopi dol k nam! —

Ti si še več storil:

Ker si grob zapustil,

Je več previšanja.

Alleluja!

5.

Jezus skoz to tvoje

Gorvstajenje

'Mamo zaveranje,

De kar vsele

Grob ne bo pokril nas;

Temuč en majhen čas

Do gorustajenja.

Alleluja!

6.

Da gorustajenje

Veselo bo,

Daj nam da življenje

Bo pobožno;

Da bo k zveličanju,

No ne k pogublenju

Čez nas tvoja sodba
Aleluja!

DRUGA.

1.

Sin božji Jezus je
Terpel za grešnike,
Je za nas kri preli
In smert storil.
On je bil pokopan,
En kamen na grob djan,
Terdo zapečaten,
Z čuto obdan,
Na en sebotni dan
V zjuternim časi,
Čuta žolnirska tam
Se močno vstraši:
En angel grob odpre,
Jezus je vstal gore
Od svojga terpenja!
Aleluja!

2.

Velika žalost je
Že sprebernila se:
Sedaj veseli se
Keršanstvo vse!
Mi smo prevržani,
Jezus te križani
De je on vstal gore
Od smerti že.

Na to veliko noč
 Bodi Bog češen!
 Satan je zgubil moč,
 Svèt je odrešen!
 Sedaj mi spevajmo,
 Častimo hvalimo
 Naša Zveličarja!
 Aleluja!

3.

Večna hvala vselej
 Bodi Jezus! tebi,
 Ki si za grešni svèt
 Hotel vmret.
 Tvoj' sveto terplenje,
 Smert ino vstajenje
 Jenam vsim odperlo
 Sveto nebo.
 Mi smo pa davno že
 Tega želili,
 In za odrešenje
 Boga prosili!
 Sedaj je tisti čas,
 K je Jezus rešil nas
 'Z večna pogublenja!
 Aleluja!

4.

Grešnik, poboljšaj se,
 Če ti kaj k serce gre!
 Spomni, kaj Jezus je
 Terpel za te!

Skoz nja zasluženje,
 Milost in vsmilenje
 Pride za grešnike
 Spokorjenje.

O Jezus! jez tebi

Sedaj obljubim:
 Ne bom več žalil te,
 'Z serca te ljubim.
 Ljubi Zveličar moj,
 Daj, de ostanem tvoj
 Noter do vekoma!
 Aleluja!

TRETJA.

1.

Veselimo se vsi ljudi:
 Sedaj smo že odrešeni!
 Donešni den
 Bodi češen!
 Aleluja, aleluja!

2.

Na to sveto veliko noč
 Je zgubil satan svojo moč;
 Zato smo mi
 Veseli vsi.
 Aleluja, aleluja!

3.

Ker je Jezus od smerti vstal,
 Magdaleni se perkazal,

Je rekel k njej:
 Jogram povej!
 Aleluja, aleluja!

4.

Lete vesele novine
 So jogre razveselile,
 Kar so žene
 Povedale.
 Aleluja, aleluja!

5.

Svet Peter je žalosten bil,
 Ker je Jezusa zatajil;
 Je spet spoznal,
 Greh objokal.
 Aleluja, aleluja!

6.

Tudi Petru v tej žalosti
 Se je skazal Jezus vel'ki,
 Je mu rekel:
 Boš trošt prejel!
 Aleluja, aleluja!

7.

Razveselil je jogre vse,
 Ker je stopil v sredo med nje:
 Roke, noge
 Pokazal je.
 Aleluja, aleluja!

8.

Rekel je k njim : ne bojte se!

Mir vam bodi, vesel'ite se!

Jez Jezus sam

Sim prišel k vam.

Aleluja, aleluja!

ŠTERTA.

1.

Veliko veselje

Vživamo mi sede :

Da Jezus še živi

Verjemo mi.

On je od smerti vstal,

Da je nas odrešil

Od ta strašna pekla.

Aleluja!

2.

Kristus je ljubil vse

Nas vboge grešnike,

Da je martro terpel

In za nas vmerl.

Grešnik ! to premišluj !

Njemu čest, hvalo poj

Za dobrote njega :

Aleluja!

3.

Skož Jezusovo smert

Pojdemo mi enbart,

Skoz nja zasluženje

Vzveličanje.

Skoz pravo življenje,

Čednost ogrivanje

Bomo vredni tiga.

Aleluja!

4.

Mi smo tudi sedaj

Vstali 'z groba vunkaj;

Vunkaj 'z grešna spanja,

Huda djanja.

Sedaj pobolšani,

Od grehov zločeni

Živimo do konca.

Aleluja!

5.

Na brumno življenje

Čaka zveličanje,

Povračanje.

Da bomo kronjani,

Z temi zvolenimi

Peli do vekoma:

Aleluja!

PETA.

1.

Z jutra zgoda z Magdaleno

Tecimo vesel' hvaležno,

Kjer je Jezus pokopan;
Te kamen je že odvalen,
Kteri je bil zapečaten

Ino z varhami obdan.
Angel k tem ženami pravi:
Ne bojte se! vam oznanim:
Jezusa zdej ni več tukej,
Veselimo se vsi vkupej,
On je že od smerti vstal!
Aleluja!

2.

Lete žene pobožlive
So kupile dišečine,
De b' Jezusa mazale,
In so zgoda k grobu prišle;
Jezusa pa niso najdle:

So se grozno prestraš'le.
Iskale so lete žene
Jezusove svete rane,
Pa sedaj ga ni več tukej:
Veselimo se vsi vkupej,
On je že od smerti vstal.
Aleluja!

3.

Mi se hočmo tud podati,
Tukej Jezusa iskati,
Nja rane ozdravljati,
Katere je naš greh storil,
Na tem križi njega vmoril!
Zdaj se hočmo zgrivati

Per njega telesu v vertu,
 Ki je blo v grobu zaperto;
 Pa sedaj ga ni več tukej,
 Veselimo se vsi vkupej,
 On je že od smerti vstal!
 Aleluja!

4.

Zbudi se grešnik zaspani,
 In tukej sedaj ustani
 'Z tega grešna življenja!
 Hitro, hitro sem perteci,
 Žal imaj u svojmu serci!
 Padi dol pred Jezusa!
 Z Magdaleno se perbližaj,
 K njega nogam se ponižaj!
 In ak se boš pobolšal,
 Tak boš z njo Jezusa najdel,
 Kteri je od smerti vstal.
 Aleluja!

5.

Brumno življenje peljati
 Ino z Jezusam ustati,
 Človek, perzadeni si!
 Glej, kaj je moral prestati,
 Do sledne kaple kerv dati
 Jezus, d'je odrešil te.
 Tako je on tebe ljubil:
 Da bi se ti ne pogubil,
 Na križi je hotel vmreti,
 In sramvavno smert storiti;

Zdaj je spet od smerti vstal!
Aleluja!

ŠESTA.

1.

Sem pridi, revni kristjan!
Ino se razveseli:
Tvoj Kristus je bil v grob podjan,
Judi so ga vmorili.
Angel pove, kaj se zgodi:
On je svoj grob zapustil,
'Z lastne moči on spet živi,
Viditi se bo pustil.
Veselimo se sedaj vsi
Kristus je ustal od smerti!
Ale, aleluja!

2.

Skozi svoje ustajenje
Je žalost svojih jogrov
Spreobernal u veselje,
No nje celo tolažil.
Veselimo se tudi mi:
Smo rešeni od pekla,
Nebo nam odperto stoji,
Hvalimo Odrešnika:
Hvalen bodi Jezus od nas
Sedaj, ino na večni čas!
Ale, aleluja!

3.

Kristus je nam prej obljubil,
 Da bode vstal od smerti.
 Zvesto je že to dopolnil:
 Nam se je veseliti.
 Daj, Jezus! nam milost' tvoje,
 Da bomo dopolnili
 Naše obljube storjene;
 Naprej ne več grešili;
 Da bomo vsi zvesti,
 Vselej od vsih grehov čedni.
 Ale, aleluja!

4.

Oh Jezus! v ljubezni tvoji
 Daj nam vselej živeti;
 Kedar bode življenja kraj
 Pa daj nam srečno vmreti!
 Kadar bojo počivale
 V grobu naše telesa,
 Daj nam, da bojo vživale
 Duše sladke nebesa;
 Da bomo tam častili te
 Prav za vse tvoje dobrote!
 Ale, aleluja!

5.

Vselej to truplo človeško
 Bog ne boš v grobu pustil;
 Skoz glasno štimo angelsko
 Ga boš od smerti zbudil.

Z dušo se bo spet sklenilo
 Skoz tvojo vsamogočnost,
 Da bo z tisto vred vživalo
 Sladko, alj grenko večnost.
 Oh, Jezus! čez nas ysmili se,
 Vzemi nas tudi v nebese!
 Ale, aleluja!

PESM NA GOD SV. FLORJANA.

1.

O sveti Florijan,
 Z čednostimi obdan,
 Vredno češeno Kristusov žolnir!
 Srečno si s'vojskoval
 Srečno premagoval
 Ti svoje duše prav zvesti pastir!
 U pravi veri
 Per tej banderi
 Križa Jezusova si terdno stal,
 Da se premagati nič nisi dal.

2.

Kakor hitro da je
 Prava vera tvoje
 Misli no pamet vživat' začela:
 Z vero, ljubezin še
 V djanji pokaže se,
 Ker se je z plamenam v tebi vnela.

Ti si bil voljen ,
 Pravice željen :
 In za čest božjo z eno besedo
 Hočeš prestati ogenj no vodo.

3.

Tedaj med ajdami
 Je z kristjanemi
 Revno in žalostno godilo se :
 So bili stiskani ,
 Na več sort martrani.
 Ajdi so hotli proč spraviti vse.
 Tebe je peklo ,
 Ker se je reklo :
 Kteri na Jezusa veruvajo ,
 Tistim tirani martro spričajo.

4.

Ti si oglasil se :
 Kaj hočte slišat' še ?
 Ako sim ravno cesarjev vojskar ,
 Vunder sim kristijan.
 Hočeš ti, o tiran !
 Da bi jez vero zapustil ? to kar !
 Ti me znaš vreči
 V ogenj goreči :
 Vunder jez Jezusa ne zatajim ;
 Rajši vse martre in smert prestojim.

5.

Akvilin te tiran
 Serdit no razjezan

Je tebe tepsti nevsmileno dal.

Bogu se ti zročiš,

Martro volno terpiš,

Si svoje življenje za ofer dal.

Kamen veliki

Celo en mlinski

So na tvoj sveti ž'vot obesili,

Z tistim te v reko Ens potisnili.

6.

Ogenj si ti želim,

V vodi si se vtopil.

Una pastirička je varvala,

Tvoje sveto truplo.

Skerbela je zvesto

Brumna Valeria ta udova,

D' je v grob b'lo djano,

In pokopano.

Sedaj se v veliki česti derži,

Ker po vsih čednostih žlahno diši.

7.

O sveti Florijan,

Visoko povišan!

Ti si perštet med svetnike božje

Večno Boga vživaš,

Veliko čest imaš.

Mi smo veseli te sreče tvoje;

Ti pa nas vsliši,

Bogu predloži

Naše nadloge no naše prošnje;

K sebi pomagaj nam v zveličanje!

PEŠM

PER PROCESII V KRIŽE- VIM TEDNU.

1.

Ojstri sodnik vsih grešnikov!
 Mili Oče spokornikov!
 Ki protiš, no štrafo daš,
 Zrav'n obilno milost maš.
 Vsliši ljudstva glas proseči:
 Verni žold od nas goreči,
 Glad, bolezní z pristraham;
 Deli kruh vsakdanji nam!

2.

Tvoja skerb vso stvar obseže,
 Ino jo na te perveže,
 Da te hvali stvarnika,
 Svojiga dobrotnika.
 Vsliši ljudstva glas

3.

Sonce greje, dež namaka
 Naše sètve, da se vsaka
 Z tvojim žegnam oživi,
 No nas v žetvi veseli.
 Vsliši ljudstva glas

4.

Če konjiči se množijo,
 Mlade sètve nam pojejo:
 Tak previdnost nas uči,
 Da smo se pregrešili.
 Vsliši ljudstva glas

5.

Če v deževji sad no žito
 Pokončano je no zgnito:
 Tak nas tvoja moč uči,
 Da smo tega dolžni bli.
 Vsliši ljudstva glas

6.

Če nam toča vse potleče
 Polje, ograde cveteče:
 Tako mormo misliti,
 Da smo to zaslužili.
 Vsliši ljudstva glas

7.

Če v gromenju no bliskanju
 Najdemo se u terplenju:
 Tak mogočnost tvoja je,
 Ktera nam oznani se.
 Vsliši ljudstva glas

8.

Ti si v Jožefovim času
 Dal Egiptovcam na klasu
 Sedem preobilnih let;
 Slednič pa dragoto spet.
 Vsliši ljudstva glas

9.

Ko je Ahab bil za kralja
 Je moč tvoja se spoznala,
 Ker je grozna suša bla
 Skozi polšterto let dolga.
 Vsliši ljudstva glas

10.

Polje v suši je pomerlo,
 Ker se nebo ni odperlo,
 Za malikovanja del'
 Grešnih judovskih dežel'.
 Vsliši ljudstva glas

11.

Njih pokora Bogu mila
 Je jim žegen, dež nalila;
 Ti si jim odpustil vse
 Na prošnje Elijove.
 Vsliši ljudstva glas

12.

Daj nam milost zadobiti
 Ino tvojo serd vtažiti,
 Ako mi grešili smo
 Ino vetri pisejo!
 Vsliši ljudstva glas

13.

Si, moj Bog! na čudno vižo
 Dal Eliju svojo špižo,
 Ker je po deželi glad
 Čutila že vsaka ž'vad.
 Vsliši ljudstva glas

14.

Ti nas hočeš oskerbeti
Vsak den, v zimi no poleti,
Če se v revah znajdemo
No te, večni! prosimo :
Vsliši ljudstva glas

15.

V milost tvojo zauplivi
Polje orjemo marlivi;
Naj tvoj žegen se rosi
Na nas po obilnosti!
Vsliši ljudstva glas

PESEM

NA PRAZNIK V NEBOHODA JEZUSA.

1.

Jezus, ko je od smerti vstal,
Ni hitro gor v nebese šel;
Hotel je več storiti
Za duše zveličati:
Vsmileno je postavil še
Zakrament pokore za vse.

2.

Štirideset dni se je mudil,
Večkrat per svojih jogreh bil;

Da bi, kter' so grešili,
 Odpušanje dobili,
 Ino tud enkrat šli za njem
 U nebeški Jeruzalem.

3.

Slednikrat pride on k jogram,
 Pravi: pojte z vašim mojstram!
 Gremo na oljsko goro,
 Žalostno in veselo;
 Od nje sim šel u terplenje,
 Sedaj grem u nebo od nje.

4.

Oljska gora 'ma verhe tri,
 Med njim' Jezus z jogri stoji;
 On jemle slovo od njih,
 Oče od otrok svojih.
 'Z oči jim tečejo solze,
 In žalostno je njih serce.

5.

V Jeruzalem se podajte
 Reče Jezus, tam čakajte
 Na tolaž svet'ga Duha,
 Kter pride 'z nebes dolsa.
 On bode vas na vse spomnil,
 Kar sim vas jez tukej učil.

6.

Tako Jezus jogre uči,
 V ver', upanje močnej' stori;

Slednokrat uste odpre,
 Čez nje svoj žegen zreče,
 Pravi: ostanem vsel' per vas
 Z mojim blagodaram vsak čas.

7.

Po tem se vzdigne od zemle
 V pričo učencov v nebo gre;
 Milo gledajo za njim,
 Preljubim mojstram svojim.
 En oblak, ki se zasvetli,
 Vzeme njega spred njih oči.

8.

Če tud ga ne vid'jo z očmi,
 Serce v nebo za njim hiti.
 Grozno so prestrašeni,
 Od mojstra zapušeni.
 Dva angelca jih troštata,
 Ljubeznivo jim rečeta:

9.

Galilejci, kaj stojite,
 In prot nebesam gledate?
 Jezus, k' je v nebese šel
 Bo enkrat zopet prišel,
 Da bo sodil vsakteriga
 Prav po zasluženji njega.

10.

Celo nebo se zveseli
 Viditi kralja vse časti.

V nebeškim kraljestvi tam
 Bog Jezus nar viši nam:
 Oče onemu sedež da,
 De bo kraljeval vekoma.

11.

Veseli se vse keršanstvo,
 Daj Jezusu čest in hvalo!
 Je za nas terpel no vmerl,
 Z križam nebese odperl;
 Je pokazal nam it' od tod
 V sveti raj to pravo pot.

PESMI

NA BINKOŠTNE PRAZNIKE.

PERVA.

1.

O sveti Duh, ti pridi k nam!
 K tebi zdihujemo.
 Tvoje milosti deli nam!
 Teh potrebujemo.
 Ti božja moč
 Daj nam pomoč,
 Ene prave pamet' luč!

2.

Sveti Duh, Bog te resnice!

Tebe mi prosimo:

Vižaj tako naše serce,

Da vselej spoznamo

To resnico

In pravico;

Vari nas pred vso krivico!

3.

O Bog, ti Duh naj čistejši,

Vsliši prošnje naše!

Per nas so grešni madeži.

Teh vmi naše duše

Z leto kervjo

Jezusovo,

In z tvojo milostjo božjo!

4.

Terdovratnosti grešnikov,

Sveti Duh! razmeči,

Ino vsih krivovernikov

Neumnost poduči!

Pokaži vsim

Pot k nebesam!

Daj, da sveti tvoja luč nam!

5.

O dobrotliv tolažnik naš,

Obuplive troštaj!

V pravi veri poterdi nas,

Ljubezen povečaj!

Pomagaj nam,
 Da zvolenim
 Pride tvoje kraljestvo k nam!

6.

Tvoj sveti blagodar daj nam,
 Sveti Duh nezgruntan!
 Ki z Očetam ino Sinam
 Bodi hvalen in povišan!
 Si enak ti
 Bog češeni,
 Od nas nar svetejši spoznan!

DRUGA.

1.

Sveti Duh, polhen milosti,
 Prid', daj nam tvoje milosti,
 Nam vbogim grešnikam,
 Keršenikam!
 Ti nas v andohti razsveti,
 Naše serce ti razsveti,
 Ki v ljubezni goriš,
 Troštar sveti Duh.

2.

Od nebes je hotel priti
 Nas grešnike tu učiti.
 Hoče tudi biti
 Naš trošt vselej;
 Hoče sedaj tudi priti
 Nas zveličane storiti,

Nas vboge grešnike
Troštar sveti Duh.

3.

K svojim jogram je on prišel
V podob' gorečih jezikov,
In je nje vsesortne
Šprahe učil.

Sedaj hoče tudi priti,
Pridgarje podučiti,
Njih uste odpreti
Troštar sveti Duh.

4.

Vsi angelski serafini
Ino tudi kerubini
Častijo, hvalijo
Sveta Duha,
Ki od vekomaj kraljuje,
In z svojo milostjo lepšuje
Nas vboge grešnike
Troštar sveti Duh,

5.

Bog Oče, Sin in sveti Duh,
Kteri je tretja peršona,
Vižajo, vladajo
Zemljo, nebo.
Hočemo ga prav prositi,
Da bi prišel nas učiti
Stezo k zveličanji
Troštar sveti Duh.

PESM

NA PRAZNIK PRESVETE TROJICE.

1.

Vzdigni se jezik, no
 Pobožno zreči
 Čest, hvalo poj lepo
 Sveti Trojici!
 Čest Očetu no Sinu
 Ino svetimu Duhu!
 Bodi ti češena
 Sveta Trojica!

2.

Z sercam ino z ustmi,
 Z petjem, z resnico
 Vselej častimo vsi
 Sveto Trojico.
 Čest Očetu

3.

Bog je samočist Duh:
 To mi spoznamo;
 Velko gnad no dobrot
 Od nja imamo.
 Čest Očetu

4.

Bog nebeški Oča
 Je nas vse vstvaril,
 Za verbe kraljestva
 Svojga postavil.
 Čest Očetu

5.

Bog Sin je iz neba
 Na te svet prišel,
 Da od pogublenja
 Nas je odrešil.
 Čest Očetu

6.

Bog troštar sveti Duh
 Nas posvečuje,
 Tudi nas otroke
 Svoje jemluje.
 Čest Očetu

7.

Vsi angelci klečo
 Pred božjim tronam,
 Spevajo glorio
 Tem trem peršonom.
 Čest Očetu

8.

Tudi vsi ljudi smo,
 Po celim sveti
 Vselej dolžni, sveto
 Troj'co častiti.
 Čest Očetu

9.

Zato povzdignimo
 Velikokrat štimo,
 In sveto Trojico
 Hval'mo častimo!
 Čest Očetu

PESMI O BOŽJIM TELES.

PERVA.

1.

Vsi ljudi celiga sveta
 Sedaj tu sem pridite,
 Hvalite in častite ga,
 Kteri tu pred nami je!
 Te visoki kralj nebeški,
 In odrešenik človeški
 Prišel je od nebes,
 Znajde se tu za res
 V tim belim kruhu skrit:
 Človek! 'maš nja častit
 Prav z ponižnostjo,
 Z pravo andohtjo,
 Z čistim sercam.
 Hvalimo Jezusa z veseljam!

2.

Z žalostjo mamó spoznati,
 Da nismo čista serca;
 Smo razžalili večkratí
 Z greham večniga Boga;
 Smo padli v velki slabosti.
 Mili Jezus, nam odpusti!
 Sedaj nas peče vest,
 Ki ni bla tebi zvest!
 Zapustit' hočmo vse,
 Kar tebi soper je;
 Se ponižamo
 In perbližamo
 K ti milosti,
 Ktera nam grešnikom odpusti.

3.

Leto sveto božje jagne
 Glasno častimo vsak čas;
 Milostlivo se k nam nagne,
 Grehe jemle preč od nas.
 Kristjani spomenimo,
 Da tistiga prav molimo,
 K' je za nas križan bil,
 Terpel no kri prelil;
 Sam sebe dal za nas
 Bod hvalen vsaki čas
 Od pogublenja,
 Večna terplenja;
 Nam dobil raj:
 Cel svèt njemu čest in hvalo daj!

4.

Oh kak za nas kristjane
 Je lep trošt no veselje,
 Ker Jezus per nas ostane,
 No skerbi za nas vsele?
 On nas kliče ino vabi:
 Pridi človek! Ne pozabi
 Vživat' večkrat to
 Presveto hostijo,
 V kateri Jezus sam
 Se k hrani daje nam!
 Leta hrana je
 Za naše duše
 Perpravljena,
 Z ktero bo ona ozdravljena.

5.

Skozi tvoje zasluženje,
 Jezus! terdno upamo
 Naših grehov odpušanje,
 Če tiste objokamo.
 Prav hočmo se spokoriti,
 Ino v solzah grehe vmiti.
 Oh Jezus! milost daj,
 Da bomo za naprej
 Vsi tebi služili,
 No tebe ljubili,
 In v pobožnosti
 Gorjemali,
 Kedar leto
 Presveto hostijo vživamo.

DRUGA.

1.

Zdaj kristijani
 Tu vkupi zbrani,
 Dol na kolena padimo mi vsi!
 Zvesto molimo
 Ino častimo
 Jezusa v svetim rešnim telesih!
 Angelci zvoleni,
 Bod' te povabljeni
 K pobožnosti; —
 Pomajte nam seda
 Hvaliti Jezusa
 V temu presvetimu zakramentu!

2.

Velke dobrote
 Mi grešne s'rote
 Vživamo od tvojga zasluženja.
 Adam je grešil,
 Ti pa odrešil
 Si nas od večniga pogubljenja.
 Za ovce zgublene
 V pekel zaslužene,
 S' martro prestal;
 'Z ljubezni proti nam,
 Jezus! na križi tam
 Kri ino življenje si za nas dal.

3.

Požji ljubezni
 Bod' mo hvaležni.
 Pogledjte kako nas Jezus ljubi!
 Z dušo, z telesam,
 Z kervjo in z mesam
 In še v podobi t'ga kruha živi.
 Jezus vti skrivnosti
 Gnade no milosti
 Nam on deli;
 Tako se poniža,
 Duše nasitova
 V svojim presvetim rešnim telesi

4.

Le skoz Jezusa
 Človeška duša
 Bo prišla u večno zveličanje,
 Ak po njegovih
 Svetih 'vangelih
 Bomo ravnali naše življenje.
 Tudi nas grešnike
 Jezus k sebi kliče,
 To pravi k nam:
 Ti grešnik zaspani,
 K pokori ustani,
 Moje meso in kri ti k jedi dam!

5.

Ljubi Zveličar
 Bodi naš vižar!

Mi za leto milost prosimo te.

Ti nas razsveti

Tako živeti,

Kakor, o Jezus! tebi dopade;

Da bi se zgrivali,

Greh z solz' mi vmivali

Grešniki vsi.

Tedaj to hrano mi

Tam per božji mizi

Bomo le po vrednosti vživali.

6.

Naše zdihvanje,

Petje, žebranje

Oframo mi tebi, Jezus! k česti:

Češen povsodi

Ti od nas bodi

V temu presvetimu zakramenti!

Oh Jezus, nam sedaj

Tvoj sveti žegen daj!

Prosimo te,

Žegnaj žitno polje,

Vse sade te zemle,

No kar potrebujemo od tebe!

TRETJA.

1.

Mi vsi verni kristijani

Svoje glase vzdignimo;

Kter' smo tukej vkupi zbrani

Rešnje telo hvalimo!

V monštranci v podobi kruha beliga
Mi skoz vero vidimo Zveličarja.

Z velko andohtjo častimo
V zakramenti Jezusa!

2.

Te, kter v eni čudni viži
V podobi kruha živi,
Je terpel no vmerl na križi
Za nas, in za vse ljudi;
Je nas rešil večniga pogubljenja,
Nam pot odperl večniga zveličanja.
Ak se grešnik boš spokoril,
Vžival boš zasluženje.

3.

Poglej, Jezus! mi klečimo
Na kolenih pred tebo,
Z petjem tebe mi molimo,
Častimo in hvalimo;
Naše serca mi k tebi nagibamo,
Na terplenje tvoje se spominjamo;
Za dušo 'n telo življenje
Od tebe prejemamo.

4.

Jezus! glas našiga petja
Tebi gorioframo,
Solze, dar našiga čutka
Mi tebi zahvalimo.
Tebi, vsmilen Jezus, za odrešenje!
Bodi vselej hvala ino češenje!
Tvoja milost nas perpeli
U večno zveličanje!

ŠTERTA.

1.

Človek, poglej Zveličarja,
V podobi kruha beliga!
Tu je Jezus, kateri je tolko prebil,
Za naše grehe vso svoje kri prelil,
Na svetim križi je smert storil.

2.

Skoz nja martro in terplenje
Je nam dobil zveličanje.
Per sled' večerji je storil testament,
In je postavil te sveti zakrament:
Dajmo mi sedaj vsi njemu čest!

3.

Češen bodi ti vsaki čas,
Oh Jezus, ti Zveličar naš!
Kter v zakramenti v podob kruha živiš,
Z tvojim telesam, prosim, nasiti me;
In daj mi večno zveličanje.

PETA.

1.

Kristijani! hvalo dajte,
Skazujte vso čest dolžno;
No Zveličrja spoznajte,
Pojte pesem hvaležno!

Vsakateri, kar premore,
 Se pak sme podstopiti;
 Vunder prav nihčer ne more
 Njega dosti hvaliti.

2.

Živi kruh je predpostavljen,
 Kteri da življenje nam;
 Da bi bil posebno hvalen:
 Te je Bog no človek sam!
 Da je on, ni treba umet,
 Svoje meso k hrani dal;
 Hotel jogre dobr' nasitit
 Prej ko se je v smert podal.

3.

Hvala bodi zdaj no vsele
 Za lete perjetni čas!
 Serce očuti veselje,
 Izpusti veseli glas!
 Ker se tisti den obhaja,
 V katerim Bog postavil je
 Sveti zakrament oltarja:
 Spomin sledne večerje.

4.

Ker je v večerji nasital
 Vse apostelne za res;
 Sinagogo je ponižal
 Novi kralj zemle nebes.
 Stari ofer je odpravil,
 Judov šego spreobernal:
 Novo cerkov gorpostavil,
 'Z temne noči den storil.

5.

Kristijanske duše, glejte
 Žegnan kruh teh angelcov!
 K temu močne želje 'mejte,
 Te je moč nas potnikov.
 Serce mora čisto biti,
 Dobro vest Bog rad ima;
 Zgrivan moraš k mizi priti!
 Ta jed grešnim ne velja.

6.

Ga prejemajo pobožni,
 Alj hudobni v življenju;
 Kakor sreča te potegne
 K peklu alj k zveličanju.
 Kako je prečudna viža:
 Enim da smert, drugim moč!
 Je zdravilo vsim ta hrana.
 K zdravji kakor den in noč.

7.

Če pusti se razlomiti
 V tavžent koscov oblat bel:
 Vernik 'ma brez dvoma biti,
 Da je v vsakim Kristus cel.
 In u vsih podobah truplo, —
 Ne modruj lete reči! —
 Ni prelemenje nobeno,
 Kakor vidijo oči.

8.

Ker bi 'mel gorofran biti
 Izak, je pomenilo:
 Da 'ma k nam to jagne priti,
 Ki bo nas odrešilo.
 Bila je očakam mana
 Za življenje telesa;
 Nam je pa za duše dana
 Velka moč skoz Jezusa.

ŠESTA.

1.

Dro vsi ljudi,
 No vse stvari
 Zdaj tu sem pertecite!
 Leto sveto
 Rešnje telo
 Hvalite no častite!
 Ja še tudi ajdi vi
 Na Jezusa varujte,
 Ki v podobi kruha živi.
 Njemu čest, hvalo pojte!
 V ti skrivnosti
 No milosti
 Nja gnade spremišlujte!

2.

Leto sveto
 Rešnjo telo
 Našim dušam k hrani

Je Jezus sam
 Izročil nam,
 Prej da je vmerl na križi.
 Leto je pa živ spomin
 Tvojga bitka terplenja;
 Duše naše brez letega
 Bi ne 'mele življenja.
 Skoz tvojo kri
 Nas rešil si
 Od večna pogublenja.

3.

Nezrečena
 Milost božja!
 Kterim' je vse mogoče,
 On vunder še
 Poniža se,
 Per nas ostati hoče.
 O Jezus, mi pros'mo te:
 Milost nam podeli!
 Da mi z pravo pobožnostjo
 Bomo tebe častili;
 Da bomo vsi,
 Tvoje stvari
 V tebi se veselili.

4.

Zveličarja
 Tega sveta
 Molimo z našim duham;
 Te praviga
 Živ'ga Boga
 Podletim belim kruham!

Vero ino upanje
 Hočmo mi obuditi,
 In ljubezen preti tebi
 'Ma v našim sercu biti;
 'Z cele moči,
 Čez vse reči
 Hočmo tebe ljubiti.

5.

Jezus, tebi
 Vselej bodi
 Visoka čest in hvala!
 Dobrote je
 Nezrečene
 Milost tvoja nam dala.
 Jezus, daš nam življenje
 Za duše nò telese!
 Skoz tvoj križ ino terplenje
 Odperl si nam nebese.
 Prosimo te
 Nam daj sebe
 Vživat' na večne čase!

SEDMA.

1.

Hvalit 'majo vsi jeziki
 Lete sveti zakrament,
 Jezusu v rešnim telesi
 Dajmo mi pobožno čest!

Častiti smo vsi dolžni
 Nja prelito rešno kri
 V tej presveti, v tej presveti skrivnosti.

2.

Nam je rojen od device,
 Prišel je na revni svet,
 Iskal zgublene ovčice
 Tri ino trideset let;
 Pridgal božjo resnico,
 Podučil je grešni svet.
 Je podučil, je podučil grešni svet.

3.

Jezus se je k mizi vsedel
 Na noč z svojmi jogrami,
 Je sledno večerjo jedel
 Po Mozesa postavi;
 Prej da se je v martro dal,
 Je njim k eni jestvi dal
 Svojo dušo, svojo dušo in telo.

4.

Skozi moč svoje besede
 Storil je 'z kruha telo,
 Resnična kri 'z vina pride:
 Vera nas uči vse to.
 Tu kruh ne več ostane
 Tu vino se ne znajde;
 Oko vidi, oko vidi, kar je blo.

5.

Zavoli tega zakramenta
 Mi Boga zahvalimo,
 Tega nov'ga testamenta
 Vero terdno deržimo;
 Za te novi testament,
 Ino sveti zakrament
 Dajmo njemu, dajmo njemu mi vso čest!

6.

Čest bodi Bogu Očetu,
 No njegovimu Sinu;
 Hvala bodi po vsim svētu
 Tudi Duhu svetimu!
 Daj nam žegen, jagne sveto!
 V zakramentu rešnimu,
 No nas žegnaj Oče, Sin no sveti Duh!

OSMA.

1.

Vse stvari pridite,
 Jezusa spoznajte
 Naša Boga!
 V podobi t'ga kruha
 Njemu hvalo dajte
 Z nami seda!
 Od visokih nebes prišel je k nam dolzda
 Skozi skrivnih pet besed tega mešnika.
 Pred nami ga 'mamo,
 Njemu čest skažujmo
 Z prava serca!

2.

Preslabi smo k temu,
 Da bi mi prav mogli
 Častiti to
 Nezrečeno sveto,
 Brez konca hvaliti
 Rešnje telo;
 Zato vas prosimo, nebeške angelce!
 Vse vkup povabimo k leteji precesii:
 Pomajte nam seda
 Hvaliti Jezusa,
 Naša Boga!

3.

Hvala bodi tebi,
 Jezus, zdaj no vselej
 Od vsih stvari!
 Zemlja ino nebo,
 Kar je, je polheno
 Tvoje česti.
 Ti sediš na desnici Boga Očeta,
 In daš sebe u podobi tega kruha
 Nam vsim k eni jestvi,
 Našim dušam k troštu:
 Je resnica!

4.

Mi vsi vkupej zbrani,
 O Jezus vsmileni!
 Prosimo te:
 Na naš posledni čas
 Ti ne zapusti nas,

Svoje ovce!

Z svojim svetim rešnim telesam živi nas!

K večnimu pogublenu ne obsodi nas;

Temuč nas vzemi vse

U večno veselje,

Jezus k sebi!

DEVETA.

1.

Mi kristjani

Smo vkupe zbrani

K našimu milimu Jezusu;

Smo prišli častit,

In njega molit

V svetimu rešnimu telesu.

Sveti Duh pridi k nam,

No zbudi serce nam

K tej andohti!

Da bi v dolžnosti,

V pravi brumnosti

Boga častili

V tej skrivnosti.

2.

'Z gole dobrote

Za grešne s'rote

Je Jezus terpel, no kri prelil

Skoz nja terplenje

Večno življenje

Je per Očetu nam zadobil.

Ovce zapušene
 Pekel zaslužene
 Smo mi bili. —
 Dobrotnik večni!
 Skoz te smo srečni,
 K 'mamo odperte
 Spet nebese.

3.

Čest in hvalo
 Z andohtjo pravo,
 Prav z glasno štimo pojmo Bogu!
 Z ponižnim duham
 Pod letim kruham
 Hvalimo sveto rešnje telo.
 Naš'ga Zveličarja,
 Kter se nam k hrani da
 V zakramentu.
 Vid'mo skoz vero,
 Milost čez mero
 Vživamo v novim
 Testamentu.

4.

Ljubi Zveličar,
 Bodi naš vižar!
 Mi za to milost prosimo te,
 Da bi hvaležni
 Tvoje ljubezni,
 V serci nosili tvojo ime;
 Da b' tebi služili
 No tebe ljubili

Čez vse reči;
 Da b' zasluženje,
 Tvojo terpenje
 K pridi nam prišlo
 V tej večnosti!

5.

Večnost je blizi;
 Le k bežji mizi
 Prav z čisto vestjo hodimo mi!
 Da kristjani
 Z greham obdani
 Ne bomo več na te sledne dni.
 Zdaj se pripravimo
 Dokler je čas!
 Na zadno uro
 Delat' pokoro
 Bo že prepozno
 Tedaj za nas.

PESM

**NA PRAZNIK sv. APOSTEL-
 NOV PETRA INO PAVLA.**

1.

Z veselim glasam zapojmo
 Hvalimo večna Boga;
 Nja dobroto preišlujmo
 V duhu povišujmo ga!

Res do vekoma ostane
 Nja milost nezgruntana,
 Nja sodbe so nam neznane;
 Modrost nja je brez konca.

2.

O kako je Bog prečuden
 V svojih ljubih svetnikeh!
 Vse ljubezni, hvale vreden
 V teh svetih apostelneh.
 Te je Jezus nekdej zvolil
 Za namestnike svoje,
 Z milostmi je nje obdelil:
 Cel svet 'ma častiti nje.

3.

Med sebo so oni 'meli
 Sveta Petra vižarja;
 Srečno so oznanovali
 Našiga Zveličarja.
 Kristus je na Petra zidal
 Svojo cerkev zvoleno:
 To ne bo nihčér vidil
 Od pekla premagano.

4.

Ti izvoleni po sodbi,
 Ti sveti apostelni
 Po celim svètu, povsodi
 Od Jezusa poslani
 So učili pravo vero,
 Sveti nauk Kristusov.

Bog je dal ajdam pokoro ,
Tudi nje klicat prišel.

5.

Oni so bli pravi , močni
Stebri te cerkve božje :
V velkih revah ino v boštvi
Je Bog dal živeti nje.
Delala je vunder z njimi
Božja milost ino moč ;
Njih dela so se za njimi
Svetile , ko sonca luč.

6.

Sveto keršansko pravico
So ljudem predložili.
De b' leto božjo resnico ,
Prav v djanji poterdili :
So z Jezusam kelih pili ,
Za voljo njo v martro šli.
Večno čest so zadobili ,
Sam Bog njih plačoval je.

7.

Po obljubi Kristusovi
V nebesih prebivajo ,
Tam tovarši Jezusovi
Nja ljubezen vživajo.
K vam v nebese nam pomajte ,
O sveti apostelni !
Jezusa za nas prosite ,
Ljubi božji zvoleni !

PESM

NA GOD SV. ANE.

1.

Oh Maria, roža prežlahtna!
 Tvoj' lepoti enaki ni.
 Od prerokov prerokvana!
 Vse keršanstvo tebe časti.
 Bab'ca tvoja, Emerencjana
 Še tebe viditi želi.

2.

Sveta Ana, ti žlahtna mana!
 Od Boga si izvolena.
 Prej še, ko si spočeta bila,
 Je tvoj' ime pisano blo;
 Čerka zlata je tamo stala,
 Je jo na postelc' vidit' blo.

3.

Sveta Ana, bodi češena!
 Nam k tolaži s' ti rojena.
 Lepo je tebe gorzrodila
 Tvoja mat' Emerencjana.
 Sveta si b'la v svojmu devištvi,
 Še svetejši u zakoni.

4.

Velko veselje si imela,
 Ker si Mario zredila;

Veči veselje si oživala,
 Ko si resnično slišala,
 Da je Maria mat' postala
 Jezusova, Zveličarja.

5.

Sveta Ana! prej ko si vmerla,
 Si ti od Boga sprosila,
 Od Sinu Marie, Jezusa,
 Ker si nja babica bila,
 Da te bo vslišal, grehe zbrisal
 Vsim, za ktere boš prosila.

PESM

NA PRAZNIK NEBOVZETJA MARIE.

1.

Ti sveta božja porodnica,
 Ti bodi lepo češena!
 Ti žlahtna angelska kralica,
 Čez vse stvari povišana!
 V svete nebese vzeta
 Celo z dušo in z telesam:
 Zakaj si mati nar več sveta,
 Nar vrednejši za Jezusam.

2.

V nebesih ti seda kraljuješ
 Na tvojim troni ti sediš;

Nam grešnikom gnade ponuješ,
 Tvojo milost nam skoz deliš.
 Si hči Boga Očeta,
 Mat' Sina nja ediniga;
 Si brez vs'ga madeža spočeta
 Nevesta Duha svetiga.

3.

O Maria čista devica,
 Žlahtna Mati Jezusova;
 Si zemle no nebes kralica,
 Tolažnica grešnikova!
 Bog Oče je te zvolil,
 Bog Sin te je za mater zbral,
 Bog sveti Duh te je obsenčil,
 Tebi je on svoj perstan dal.

4.

Maria, ti vsmilena mati!
 Tebi se perporočim,
 Kedar bom grešnik moral vmreti
 Mojo dušo tebi zročim.
 Maria daj mi gnade!
 Ponižno prosim jez tebe:
 Vzemi ti dušo v svoje roke,
 Pelaj jo v nebeško veselje.

PESEM

NA ANGELSKO NEDELO.

1.

Sveti angel, ki v življenji
 Meni si za varha dan,
 No k pomoči u terplenji
 Meni od Boga poslan:
 Ti preženi vse skušnjave
 Hudiga sovražnika!
 Prav terpeti vse težave
 Ti uči mene grešnika!

2.

Sveti angel! Boga prosi
 Za naše zveličanje,
 Moje prošnje pred nja nosi:
 Na te imam upanje.
 Vižaj prav moje življenje,
 No razsveti mojo vest!
 Da ne padem v pogublenje,
 Bodi ti moj varih zvest!

3.

Skerbi, angel! za me tudi,
 Ak se z greham obdolžim;
 Ti k pokori me obudi,
 Da spet milost zadobim!

Mene skerbno ti odloči
 Od grešne perložnosti;
 Ti me zvesto perporoči
 Vselej božji milosti!

4.

Mojo dušo ti obvari,
 Da one ne pogubim!
 Mene grešnika posvari,
 Da jez brumnejši živim!
 Meni angel! stoj na strani
 V sreči no v nevarnosti;
 Moje telo tud ohrani
 V ljubeznivi skerbnosti!

5.

Angel moj, v sledni slabosti,
 Kedar bo življenja kraj,
 Mojo dušo ne zapusti!
 Peli jo v nebeški raj!
 Da tam bodem Boga gledal,
 No na vekoma častil;
 Tebi tudi hvalo dajal,
 Se z tebo razveselil.

PESM

NA PRAZNIK ROJSTVA MARIE.

1.

Prej, da se je govorilo
 Od letega sveta,
 Prej, da se je kaj storilo
 Od tega stvarjenja;
 Še ni morja
 Globokiga,
 Še sonca ni,
 Ogenj n' gori:
 Maria je že bila
 Pet Bogu izvolena.

2.

Vrelce še niso 'zvirale,
 Ktere sedaj teko;
 Angelci še niso peli
 To v'soko čest božjo;
 Zvezd' ne stojo,
 Še večno spo;
 Še zemle ni,
 Sčal no peči:
 Si že Maria bila
 Grešnikom obljublena.

3.

Mesta tud še niso stale,
 Ne to sveto nebo,
 Ne druge r'či se bliskale;
 Čisto neč ni bilo.

Maria že
 Per Bogu je,
 Ko pride čas,
 Mati za nas
 Bode Boga rodila:
 K tem je že izvolena.

4.

Preroki nam govorijo
 Od božje milosti;
 Duše u vicah terpijo
 Velike revnosti.

Maria pa
 Ključce ima:
 Milost deli,
 Dat' nam želi.
 Grešniki pertecite,
 Pomoč nam daj! recite.

5.

Vsaka milost ino gnada
 Od Boga sem teče;
 Maria nam k njej pomaga,
 Da le grešnik reče:
 Jez prosim te,
 Ti vsliši me!
 V grehah živim
 Se vmret' bojim,

Zato se sedaj jez sam
K tebi, Maria! podam.

6.

Angelci se veselijo,
Ker duše rešijo;
Hudiči pa preč bežijo,
Kjer Mario slišjo.
Maria je
Sveto ime,
'Ma tako moč,
Da nam pomoč.
Kdor tisto v sercu nosi,
Saj vse gnade si sprosi.

7.

Ta zemlja bi več ne stala,
Svitloba b' nehala,
Luna bi več ne sijala,
Voda bi že prešla.
Ko b' Maria
Ne prosila
Za grešnike
V času sodbe;
K njej se torej nagnimo,
Ino jo zahvalimo!

8.

Karkolj je živih jezikov,
Kjer je človeška moč,
Kar je v nebesih svetnikov:
Prid'ite nam na pomoč!

K njej kličemo,
 K njej zdihnimo:
 Bod' češena,
 Zahvalena!
 Ti božji žlahtni kamen,
 Zdej ino vselej Amen.

PSM

NA PRAZNIK VSIH SVET- NIKOV.

1.

Od začetka je Bog stvaril
 Nebo, zemljo, vse reči;
 Sebi je za mater zvolil
 Med vsimi ženami
 Mario čisto devico.
 Med ženami jo spozna,
 In za nebeško kralico
 Od Boga je zvolena.

2.

Tako Bog Mario ljubi:
 Skoz njo je človek postal,
 Ino nas grešnike tudi.
 Za nas je martro postal.
 Nas je od hudiča rešil,
 Postavil za zveličanje,
 Iz ljubezni na svet prišel,
 Dal je večno življenje.

3.

Sam Bog Sin je jo povišal
 Čez vse kore angelske,
 Ino je nje prošnje vslišal
 Za nas vboge grešnike.
 Vsi svetniki jo častijo
 In z veseljem gledajo;
 Vragi pa vsi proč bežijo,
 Kedar njo zaslišijo.

4.

Vsi kolena perpognite
 Pred imenam Marie!
 Ino vsi v sercu zdihnite
 Proti Bogu večnimu,
 Da je nam Mario zročil
 K tolaži ne k pomoči!
 Skoz njo bode nas Bog rešil,
 Milost dal naši duši.

5.

Vzemi nas, tvoje otroke,
 Nas, tvoje služebnike,
 Naše duše v tvoje roke;
 Odženi sovražnike!
 Pod tvoj varstvo perbežimo
 Kedar smo v nevarnosti;
 Tvojo milost mi želimo,
 Ako smo u žalosti.

6.

Tvojimu Sinu nas poroči,
 O Maria zvolena!

Oberní k nam tvoje oči,
 Ker si gnade polhena.
 Perstopi na zadno uro,
 Kedar rinjal bom z smertjo;
 Vzemi k sebi mojo dušo,
 Daj njej večno plačilo!

7.

O Maria, čista d'vica!
 Tebi se zahvalimo;
 Bodi naša pomočnica,
 Služit' teb' obljubimo.
 Da ne boš nas zapustila
 Nevredne služebnike:
 Ampak milost podelila
 Za slabe keršénike!

8.

Amen! da se bo zgodilo
 Vse to, kar mi prosimo;
 Sdej recimo z eno štimo,
 Dokler še sprosít' mormo
 Maria! nas ne zapusti,
 Skaži se za mater nam,
 Da nam Bog enkrat dodeli
 Gor priti v nebeški stan.

PESEM

NA PRAZNIK CERKVENIGA ŽEGNANJA.

1.

Jezus je potval skoz Jer'ho,
 Pridgval je besedo božjo;
 Vse ljudi je lepo učil,
 Duše zveličati želim.

Tam je en velik grešnik bil,
 Jezusa je vidit želel;
 On je želim 'z cel'ga serca
 Vidit svojga Zveličarja.

2.

Je bil postave majhene,
 Zato hitro naprej teče.
 Zlese na drevo figovo,
 Ozdravil je dušo svojo.

Jezus je k drevesi stopil,
 No na Cahevza govoril:
 Stopi hitro doli k meni,
 Hočem ostati per tebi!

3.

Cahevz pa urno stopi
 Iz tega drevesa doli,

Ino gorvzame Jezusa ,
Tega sveta Zveličarja.

Na to mermrali ljudi ,
Da Bog z Cahevzam govori ,
No k njemu noter v hišo gre ,
Sebó pelje svoje jogre.

4.

Cahevz je k Jezusi djal ,
Ker se je grehov dolžen dal :
Ako sim koga golufal ,
Cveterno mu bom nazaj dal.

Jezus se tega veseli ,
Cahevzi grehe odpusti ,
Ino je k njemu tako djal :
Ti bom večno življenje dal !

5.

Jezus je djal k ljudem tako :
Prišel sim na te svet zato ,
De išem kar je zgubleno ,
Zveličam dušo in telo.

Le sem pridite vsi ljudi ,
Posebno pa vi grešniki !
Ak hočte biti' zveličani ,
Morte biti očišeni.

6.

Kar ste storili kriviga ,
Kar 'mate ptujiga blaga :

Vse morte dati spet nazaj
Če hočte priti v sveti raj!

Jezus je vse leto učil,
Da bi se grešnik spokoril;
Grešno življenje zapustil,
No večniga Boga častil.

7.

(Če boš človek storil tako,
Pojdeš gor u sveto nebo;
Se boš z Cahevzam veselil,
In Jezusa večno častil.)

PESEM

NA PRAZNIK VSIH SVET- NIKOV.

1.

Sveta katoliška cerkov
Dones predpostavi
Praznik ljubih svetnikov,
Ker tiste počasti.
Bodi kristjan
Cerkvi podveržen!
Kdor po nje navk' ravna se,
Tisti vselej srečen je.

2.

Dones hvalo pojemo
 Presveti Trojici;
 Zavol Boga čest damo
 Nebeški kralici.
 Tud k vaši česti
 Tu v hiši božji,
 Vi v ljubezni zvoleni,
 Bote od nas hvaleni!

3.

Sveti božji angelci,
 Očaki preroki,
 Apostelni, mučenci,
 Zvoleni spovdniki,
 Sveti device,
 Druge svetnice:
 Vam k čest' Boga molimo,
 Mu čest, hvalo dajemo.

4.

Visoko zahvalenje
 Vselej Bogu bodi,
 Vsa premožnost, žegnanje
 Se vekomaj zgodi!
 Tako spevate
 Vi, ki gledate,
 Boga z velkim veseljam;
 Tamkej pomagajte nam!

5.

Čez vaše zveličanje
 Se razveselimo;

U vaše zveste prošnje
 Se perporočimo.
 Oprosite nam
 Tudi priti k vam!
 Se bomo veselili,
 Večno Boga hvalili.

6.

Vam tud perporočimo
 Vboge verne duše:
 Pomajte jim prosimo,
 K' so strašne njih ice,
 Da jih mili Bog,
 Reši iz nadlog!
 Jezus! vsmili se čez nje,
 Skorej k sebi vzemi je!

PESMI

NA DEN VSIH VERNIH DUŠ, INO POKOPA ENIGA MER- LIČA.

PERVA. — K sv. meši.

Začetik.

1.

Iz globokosti naših serc,
 O Bog! vpijemo k tebi;
 Še več vpijejo duše 'z vic:
 Te glas naj pride k tebi!

V strašne temnice veržene,
 V predolge časne ječe,
 V gorečim ognji oklenjene
 Plačajo svoje grehe.

2.

Zaperla je nje v plamen žgeč,
 O Bog! tvoja pravica;
 Sami sebi pomagat' več
 Ne mor'jo, je resnica.
 Pa tukej za nje obljub'mo
 Tebi, Bog! darovati,
 Ker svojo dolžnost spoznamo:
 Bližnjim 'z rev pomagati.

Evangelj.

Po navkeh svetih evangel
 Se hočmo mi ravnati,
 'N keršanskih svetih dobrih dël
 Deležni se storiti;
 Vse dobre dele združimo
 Z Kristusovim terplenjem;
 Za duše v vicah oframo
 Z nja svetim zasluženjem.

Darovanje.

1.

Sedaj, ker mešnik ofruje
 Tebi, Bog! sveto mešo,
 Je z njim naše namenenje
 Na Jezusovo vižo.

Tebi, Bog! se zahvalimo
 Za vse prejete gnade;
 Za vse keršanstvo prosimo,
 Za duše v vicah tude.

2.

Jezusovi smertni spomin
 Je ofer svete meše.
 Tukej tebi, o Bog! tvoj Sin
 Vse svoje rane skaže.
 Poglej na nja prelito kri,
 Ino smertne težave!
 On za vse zadosti stori,
 Reši duše 'z njih reve!

Predčesenje.

Vsi angelci „sveti“ pojo,
 Svetniki no svetnice,
 „Sveti“ peti želujejo
 Vboge verne dušice.
 O Bog, vzemi je 'z vic k sebi!
 Da bojo „sveti“ peli,
 V nebeškim veselji tebi
 Hvalo in čest dajali.

Po povzdigvanji.

1.

Mili Oče, v vice poglej
 'Z nebes od svojga trona!
 Vse duše iz njih vunpelej
 Za voljo tvojga Sina,

Ker je tebi pokoren bil
 Do smerti tega križa;
 Tvojo perjaznost nam dobil!
 Še sedaj se poniža.

2.

Na oltarji tamo leži
 V podobi bel'ga kruha;
 Vernim pomagati želi
 'Z ljubezni tvojga Duha.
 Daj, da njega presveta kri,
 Ki se 'z vina preberne,
 Ogenj, kateri v viceh gori,
 Potaži no pogasne!

J a g n e b o ž j e.

O Jezus, ti jagne božje,
 Kteri grehe odvzemeš!
 Tvoja ljubezen, vsmilenje
 Te mora, da k nam prideš;
 Tvoje telo' nam k hrani daš
 V tem svetim zakramenti,
 Per vernih veselje imaš,
 Kedar te hočjo vžiti.

O b h a j a n j e.

K tvoji mizi perbližati
 Se vredni ne mislimo;
 Svoje grehe prav zgrivati,
 Pobolšat 'se želimo.

V duhu te bomo vživali
 Z tebo se prav skleniti;
 Za duše v vicah ofrali,
 Luč večno jim prositi.

K o n e c.

Bog Oče, Sin in sveti Duh,
 V peršonah treh edini,
 Pravični, svet, popolni Bog,
 Vsliši naše žel'vanje!
 Večna luč jim vsim naj sveti;
 Dušam v vicah pokaži
 Nebo, in vzem' nas vse k sebi:
 To milost nam Bog skaži!

DRUGA.

1.

O premisli, revna duša!
 Kratkost tvojih ur no dni:
 Da življenje hitro mine,
 Hitrejši ko dim beži!
 Komej se na sveti znajde,
 Komej človek se rodi.
 Kakor pride, tamprek zajde;
 Ga na sveti najti ni!

2.

Tudi jez sim tu živela
 Na tem svetu kakor ti;
 Sim duša reve imela,
 No veselje svoje dni.

Hitro pa je ura klala,
 Strašna ura, de je ni,
 Me je klicala no djala:
 Greva proti večnosti!

3.

Zato sim vas zapustila,
 Znanci no prijateli!
 Dones sim se jez ločila,
 Jutre pa za meno vi.
 Grob pa vsaki den poživa,
 Kar zdihuje, zaduši.

4.

Misli, kaj je stvarnik rekel
 Tebi, človek, ki živiš!
 'Z prahu si na svet pervekal;
 Sopet v prah se spremeniš.
 Kar posvetniga nabereš,
 Mar kaj boš uzel sebo?
 Nag si prišel, nag tud umreš:
 Nagiga te poneso!

5.

To, kar večnosti zastaviš,
 Če nebesa si želiš,
 Je, kar dobra opraviš,
 Ak v pravičnosti živiš.
 Brumno djanje no življenje,
 Sad ogrivane vesti,
 Milost, čednost, poterpljenje
 Večno krono tam redi.

Nas dušice pa slabosti

Še tu v vicah zaderže.

O, molite za nas s'rote,

Da se 'z ječe rešimo!

Jezusa za nas ofrujte

Živo telo, rešujo kri!

Le prosite no zdihujete

Vi za nas — za vas pa mi!

TRETJA.

1.

Na den te jeze, v tistem časi,
Z katerim David 'n Sibila straši,
Pogreznel se bo v konc vesolni svét.

O kakšen strah se 'ma zgoditi?

Ojstra sodnika vid'mo priti,

(Kateri je nam v zdajnih dneveh skrit.)

2.

Te glas trobente se bo znižal,

O teh grobov globočino slišal;

Nobedna stvar se ne bo mogla skrit',

Temuč k tem strašnimu tresenji,

Ino k tem večnimu živlenji,

(In se k tej ojstri rajtingi zbudit!)

3.

Bukve, v katere vsevse ure

Se piše naš greh brez pokore,

Nam bojo tačas strašno odperte:

Vse naše skrivne, hude dele

Se bojo iz tistih dobile,
(Katere bojo večno karane.)

4.

Kaj hočem storiti, jez burni,
Ker obupajo sami brumni?
H komu hočem pribežališče vzeti?
O kralj strahote! vrelc vse gnade!
Per tebi vsaki milost najde,
(Ne naj mi v tistim konca vzeti!)

5.

Spomni, Jezus! na svoj življenje:
Za me si šel v bitko terplenje.
K peklenkim martram ne obsodi me!
Z velikmi trudmi si me rešil,
Skoz sveti kerst k sebi perklical:
(Po tistem trudu ne pogubi me!)

6.

Pravični sodnik naših grehov,
Boš nas z tvojim Očetam vmiril
Še prej, ko bo te strašni sodni den?
Ponižno jez k tebi zdihujem:
(Odpusti mi, daj moč mojim prošnjem!)

7.

Ko si razbojniku odpustil,
Tudi mene ne boš zapustil;
Zaupam na milost tvojo, o Bog!
Jez grešni človek sim nevreden,
Gospod! skoz te postajam vreden:
(Odreši me od teh večnih nadlog!)

8.

O daj mi na desnico priti,
 No tam brez konca te častiti!
 K nesrečnim ovcam ne obsodi me,
 Ktere tvoja pravica kara!
 K njih odrešenju ni več časa.
 (O kralj nebeški, vsmilí se čez me!)

ŠTERTA. — Od grešnika.

1.

Grešni človek, kam popotvaš? —
 To se spomni vsaki den:
 Da ti tudi v večnost pojdeš!
 Prav premisli! — boš solzen.
 Ti moreš biti poklican
 Vti minuti, ki grešiš!
 Za to račumbo (rajtengo) poterjan;
 Čas, no uro pa ne veš!

2.

Čut no volja je toplena
 U posvetni sladkosti;
 Kak bode grivinga vžgana
 V eni uri, minuti!
 Ker ljubezen, ta posvetna,
 Notre u sercu teči:
 Kako hoče duša večna
 Iti pred božje oči?

3.

Kedar se na večer vležeš,
 To, te prosim! premisli,
 Kako enkrat vmiral bodeš!
 Ti svojo vest prav sprašuj!
 Vidil boš v večeni temnosti,
 Kako nevarno ti stojiš,
 Ker po dnev' hodiš v slepoti;
 Pokore pa ne storiš.

4.

Vsledni uri se zdihuje:
 Da bi Bog pomagal nam!
 Tedaj se milo žaluje
 Po tem časi zgubljenim.
 Kaj bi blo, ak bi Bog rekel,
 Kakor norim devicam:
 Milosti ne bom več delil,
 Zdaj te tudi ne poznam!

5.

Je jih že veliko tamo,
 Ki so 'z tega sveta šli;
 Vunder ni nobene tu sem
 Praviti kak se jim godi.
 Eni gnade niso 'meli,
 Da bi se spokorili;
 Alj pa k Bogu obernili,
 Kes in žal obudili.

6.

Grešnik z grivanmi solzami
 Padi dol pred sodnika!

On z razpetimi rokami
 Iše tebe grešnika.
 Padi na tvoje obličje,
 Od sramote obraz kri;
 Dokler le on tebe kliče,
 Pokoro hitro stori!

7.

O Jezus, večna dobrota!
 V prahu pred tebo klečim,
 No se jez grešna sirota
 K tvojim nogam perdružim.
 Tud z Mario Magdaleno,
 Z tem očitnim grešnikom
 Prosim, prosim prav pohlevno:
 Daj milost vsim grešnikom.

PESEM

NA DEN POKOPA ENIGA DUHOVNIKA.

PERVA.

1.

Na grobu 'na duhovnika
 Smo dones vkupi zbrani,
 Kjer se do dneva sodniga
 Njih žegnan trup ohrani.

V krili zemle leži zapert,
 Žegnan život počiva;
 Kar ljub'mo rada jemle smert,
 Britof z perstjo zakriva.

2.

Oni so stan težavnejši,
 Vesel' svoj' križ objeli,
 V gospodovim vinogradi
 Pridno delat' začeli:
 Skerbeli za zveličanje,
 Vzdravljat duš bolezni;
 Učili vero, upanje,
 Vabili serse k ljubezni.

3.

Slovela je jih učenost
 V šolah, v rečeh nebeških;
 Spoznala je pa njih modrost
 Slabost' čut serc človeških;
 To je v njih mladosti že
 Oči svètu zaperlo;
 O, de b' se blo njih dušici
 Tedaj nebo odperlo!

4.

Sedaj bo na njih postelci
 Znamenje križa stalo;
 Naj čuvajo njih angelci,
 Dokler bo truplo spalo.
 Tedaj na te trobente glas
 Bo nevmerjoč ustalo.
 Perpeli, Jezus! nje no nas
 Veselo na stran to pravo.

DRUGA.

1.

Prositi smo dolžni za vse
 Naše dušne pastirje;
 Sam Jezus jih nam zročil je,
 K za nas očetno skerbe!
 Oni nam duše živijo
 Z svetim rešnim telesam;
 No nam tudi pot kažejo
 Gor tje proti nebesam.

2.

Pasli so prav skerbivo nas,
 Ko zvest pastir ovčice,
 No skerbili vselej za nas,
 In za naše dušice.
 Sedaj so nas zapustili,
 Ne bomo jih več vid'li!
 O Bog, nebesa nam deli,
 Da bomo tam z njim' peli!

3.

Njih truplo na britofu že
 Med bratami počiva!
 Ta postelca njih grobica
 Se bo že zelenila!
 Poglejmo hribice sami:
 No veliki no majh'ni!
 Vsaki, bodi star, bodi mlad,
 Odrine, k se mu ne zdi!

4.

Oh, vošimo jim večni mir!
 Te svèt so že prestali;
 O, da bi mi za njimi še
 K pomoči kaj poslali!
 Ak bomo mi z molitvo še
 Za njimi kaj zdihnili,
 Oni bojo pa tam za nas
 Tudi Boga prosili.

PESEM

**NA POSLEDNO NEDELO PO BINKOŠTIN,
 INO TUDI NA PERVO NEDELO V
 ADVENTU.**

1.

Prosim te, o človek! milo,
 Pusti enkrat greh na stran.
 Poglej, kaj se bo godilo
 Na te strašni sodni dan!
 Premisli, kaj bo pred sodbo
 In po sodbi še naprej!
 Karan bo svèt za hudobo,
 Grešnik pa na vekomej.

2.

Na zemli ino na nebu
 Poglej čudeže kmali!
 Sonce bo postalo temno,
 Luna bode kakor kri;

Strašne iskre bojo let'le
Po celimu svetu čez,
Lete zvezde bojo pad'le
Dol na zemljo od nebes.

3.

Vsi potoki ino vode
Bojo ko pelin grenke,
Zrak ves en veter postane,
Oh kaj bo za grešnike?
Po vsih mirah no dreveseh
Bode pot kervavi stal.
Grešnik, ne zapri ušete!
Saj se boš ti tega bal.

4.

Tak potres bo in gromenje,
Da bo tresel se cel svèt,
V morji bo grozno šumenje,
To bo poslušal te svèt.
Vsa živina bo tulila
V morji no na zemli tako;
Ne bo pila, no ne jedla,
Bo zdihvala u nebo.

5.

Nebese pa bojo dale
En tak ogenj na zemljo,
Da peči ino skale
Kakor vosek talil bo.
Po tem bode slišat štima:
Ustanite, vi mertvi!
Noter v Jozafat dolino
Vsi prid'te k sodbi božji!

6.

Na to štimo v ti minuti
 Bomo že vsi v pričo tam;
 En angel bo šel na proti,
 Nesel križ pred Kristusam.
 Pogubljeni bojo vpili:
 Gore, padajte čez nas!
 Peči, se na nas posujte!
 Hribici, pokrite nas!

7.

K sramoti razodeti
 Bojo naši grehi tam,
 Karkolj si storil na sveti
 Po noči alj pa poldan.
 Vunder se ti grešnik smejaš
 Ki se clo serčno nadaš;
 Grehe le 'z navade delaš,
 Se že pravičen štemaš.

8.

Kaj bo pregreha storila?
 V kašni sramoti boš stal?
 Kedar bo sodba minila,
 Bo Kristus k zgubljenim djal:
 Poberite se prekleti!
 V večni ogenj pojte zdaj;
 Tam imate vi goreti
 Dokler bom Bog vekomaj!

9.

Oh tedaj bode ločenje!
 Oče pojde od Sinu;

Ločil se bo mož od žene,
 Eden v pekel, ed'n v nebo;
 Otroci od svoj'h starejšov,
 Brati od svojih sestic;
 Gospoda od svojih kmetov
 Noter do večnih temnic!

10.

Verna duša, zdaj pomisli,
 Kaj bode na sodni dan!
 Povej, kam ti tedaj pojdeš:
 Na levo, alj pravo stran?
 Kaj je drugja zdaj storiti,
 Kakor prav zgrivati se?
 Grešne navade pustiti,
 In pobolšat' življenje!

11.

Oh, moj Jezus! jez te prosim,
 Ti perhodni sodnik moj;
 Jez spoznam mojo hudobo,
 Da sim velik dolžnik tvoj:
 Odpusti men' moje grehe,
 Ino vsmili se čez me!
 Varvaj me pred večno ječo,
 In peli me v nebese!

PERSTAVIK.

1.

Pange lingua gloriosi
Corporis misterium;
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

2.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta virgine,
Et in mundo conversatus
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

3.

In supremæ nocte coenæ
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbae duodenæ
Se dat suis manibus.

4.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit;
Fitque sanguis Christi merum,
Etsi sensus deficit;

**Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.**

5.

**Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui;
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui.
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.**

6.

**Genitori Genitoque
Laus et jubilatio.
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio;
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.**

KAZALO.

Pesmi	Stran.
k sveti meši, prva	1
» » druga	7
» » tretja	12
Pesmi	
k pozdigvanji, prva	17
» druga	18
Pesmi	
k svetimu žegnu, prva	19
» » druga	20
Pesmi	
k pridgi, prva	21
» druga	22
Hvalna pesem	24
Poklic človeka	26
Odrešenje človeka	28
Zdihleji k Jezusu, prvi	30
» » drugi	33
» » tretji	35
Jezus naš tolaš v terplenji	36

Pesmi	Stran
k časti device Marie, prva	39
» » » druga	41
» » » tretja	42
» » » šterta	43
» » » peta	45
» » » šesta	47

Pesmi	
ob kvaternih nedelah, prva	49
» » druga	51
» » tretja	52
» » šterta	55

CERKVENO LETO.

Pesmi	
za sveti adventni čas, prva	56
» » » druga	59
» » » tretja	61
» » » šterta	63
Na praznik čistiga spočetja Marie	65
Na tretjo nedelo v Adventu	68
Božične pesmi, prva	70
» » druga	72
» » tretja	74
» » šterta	75
» » peta	76

Pesm	
na sveti den	78
» praznik sv. Štefana	80
» den nedolžnih otrok	81
» den noviga leta	84
» praznik sv. 3 kraljev	86
» praznik sladkiga imena Jezusa	87
» svečnico	88

Pesmi	Stran
za postni čas . perva — k sv. moši	90
» » druga » »	95
» » tretja » »	101
» » šterta » »	103
» » peta » »	105
» » šesta » »	107
» » sedma » »	110
» » osma, križov pot	113

Pesmi	
na praznik sv. Glave, perva	118
» » druga	119

Pesmi	
na praznik sv. Jožefa	120
» oznanenja Marie	121

Pesmi	
na cvetno nedelo, perva	122
» » druga, Pasjon	123
» Velikonoče, perva	130
» druga	132
» tretja	134
» šterta	361
» peta	137
» šesta	140

Pesm	
» na god sv. Florjana	142
» per procesii v križevim tednu	145
» na praznik v nebohoda Jezusa	148

Pesmi	
na binkošne praznike perva	151
» » druga	153

Pesm	
na praznik presvete Trojice	155

Pesmi

Stran

o božjim telesi, prva	157
» » druga	160
» » tretja	162
» » šterta	164
» » peta	164
» » šesta	167
» » sedma	169
» » osma	171
» » deveta	175

Pesm

na praznik sv. Aposlelnov Petra ino Pavla	175
» god sv. Ane	176
» praznik vnebovzetja Marie	179
» Angelsko nedelo	181
» praznik rojstva Marie	183
» » sladkiga imena Marie	186
» » cerkveniga žegnanja	189
» » vsih svetnikov	191

Pesmi

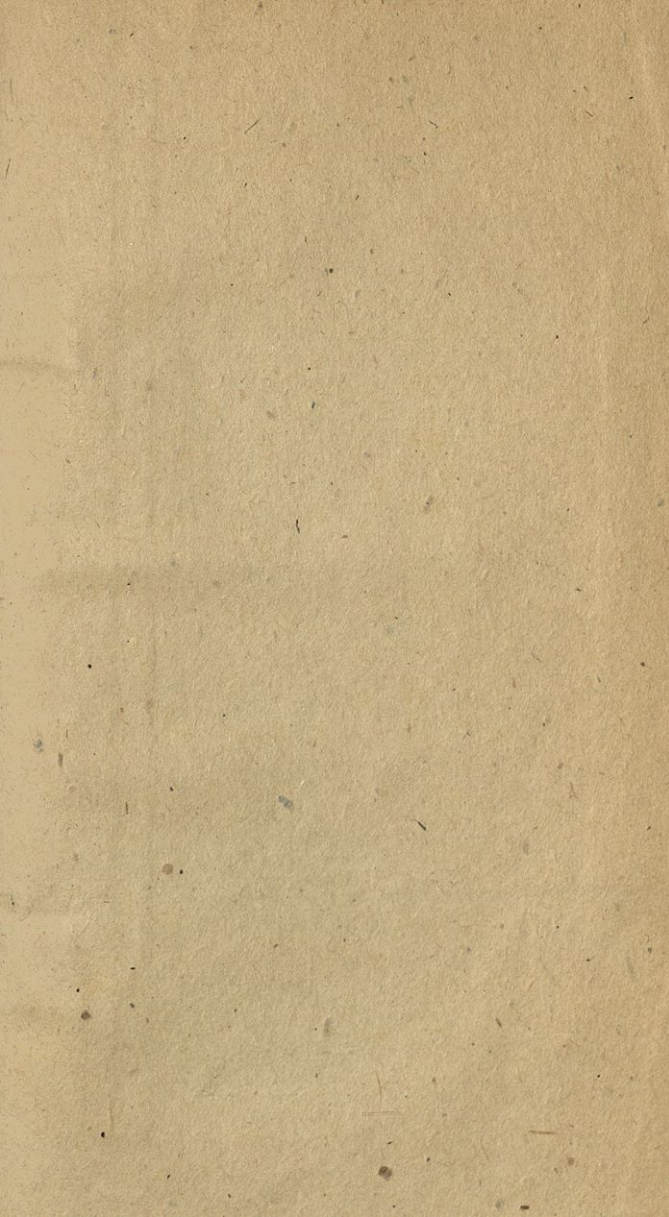
na den vsih vernih duš, ino pokopa eniga mer- liča, prva — k meši	193
» druga	197
» tretja	199
» šterta, od grešnika	201
na den pokopa eniga duhovnika, prva	203
» » » » druga	205

Pesm

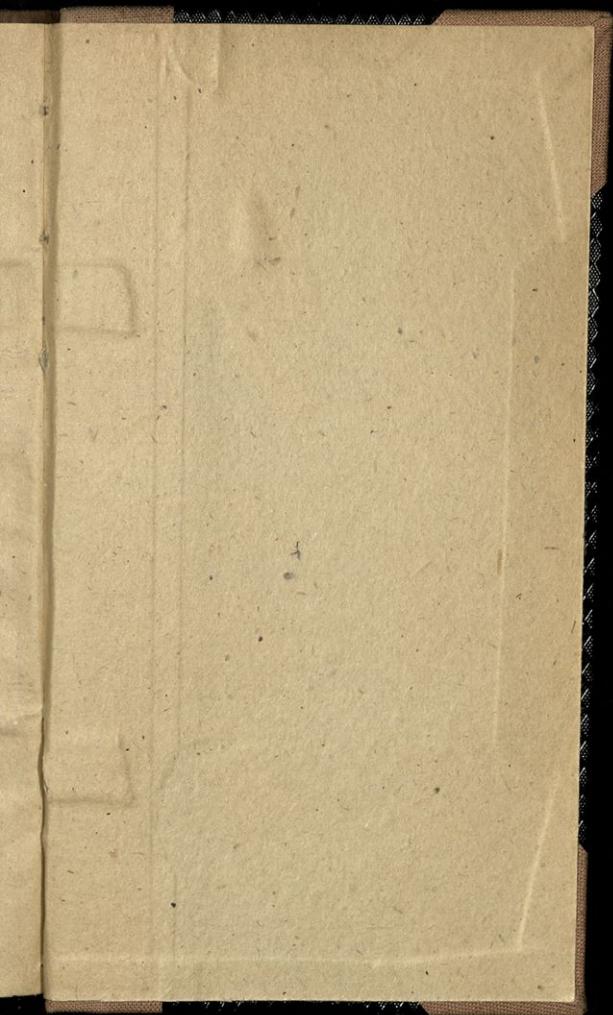
na posledno nedelo po binkošti ino tudi na pervo nedelo v advento	206
--	-----

Perstavik	210
-----------	-----

Bi
—
GER
L